

దేహారోగ్య ధర్మ బోధిని

— శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రకాశనము, బెంగళూరు —

గ్రంథ రత్న :

కందుకూరి వీరేశలింగమొ పంతులు

ప్రకాశకులు :

హితకారిణీ సమాజము
రాజమహేంద్రవరము

1950

కాపీ రైటు

విషయసూచిక

	మొదటి ప్రకరణము		
వాయువు	...	9	
	రెండవ ప్రకరణము		
జలము	...	20	
	మూడవ ప్రకరణము		
భూజనము	...	30	
	నాలవ ప్రకరణము		
దేహ గేహ పరిశుద్ధతలు	...	39	
	అయిదవ ప్రకరణము		
దేహపరిశ్రమ విశ్రాంతిలు	...	52	

పీఠిక

మొదటి కూర్పు

దేశాలోగ్రంథములను బోధించెడు గ్రంథములు తెలుగుభాషలోనంతగా లేవు. ఉన్నవానిలో సహితము కొన్ని మిక్కిలి పెద్దవిగాను, కొన్ని మిక్కిలి చిన్నవిగాను ఉండి బాలురకును బాలికలకును సుబోధములు కాకున్నవి. కాబట్టి యెల్లవారికి నుపయోగపడునట్లుగా మిక్కిలి సులభశైలితో నే సీ గ్రంథమును రచించితిని. ఇది మొట్టమొదట స్త్రీలయపయోగము నిమిత్తమయి “సతీహితబోధిని” లోఁ బ్రకటింపఁబడినను, ఇది పాఠశాలలలోని బాలురకును బాలికలకును సమస్త జనులకును గూడ నుపయోగకరముగా నుండు ననుటకు సందేహముండదు. పరీక్షలకుం బోవువారు దీనిని జదివి సులభముగా గ్రహించి పరీక్షలలోఁ గృతార్థులు కావచ్చును. ఇట్టి గ్రంథములు ప్రతికూటుంబములోను ప్రతిగృహిణియొద్దను ఉండఁదగినవి. మహాజనులును విద్యాశాఖవారును దీనినాదరించి గ్రంథకర్తకు ప్రోత్సహమును గలుగింతురని నమ్ముచున్నాను.

రాజమహేంద్రవరము	}	రంధురూరి వీరేశలింగము.
10 వ మెయి 1889 సం॥		

ప్రపంచములోని సుఖము లన్నిటిలోను దేహారోగ్యమువలన గలుగు సుఖముతో సమానమయినదిమఱియొకటియేదియులేదు. కావుననే మనస్వర్గులు “శరీరమాద్యంఖలు ధర్మసాధన” మ్మనిశరీరమునే మొదటిధర్మసాధనమునుగాఁ జెప్పియున్నారు. కోట్లకోలదిధన మున్నను, లక్షలకోలది వస్త్రాలంకారము లున్నను, వేలకోలది పరిచారిక లున్నను, నూలులకోలది దివ్యభవనము లున్నను, ఈలోకములోనివి మఱియేవి యెన్నియున్నను, అనుభవించుట కొక్కదేహారోగ్యములేని యెడల దేనివలనను సుఖముకలుగదు. మనము రోగమువచ్చి మంచ మెక్కినప్పుడు కానిఁ తిన్నగా తిరుగుచున్నంతవఱకును దేహారోగ్యము వలనిసౌఖ్యలాభములను దెలిసికోలేము. గృహయజమానునకో, ఆతని భార్యకో, కుటుంబములోనిమఱియెవ్వరికో వ్యాధివచ్చి వారిని నిరుపయుక్తులను గాఁ జేసెనేని మన మప్పు డారోగ్యహీనతవలనినష్టములను పూర్ణముగాఁ దెలిసికోగలుగుదుము. ఆరోగ్యముచెడుటచే గృహయజమానుఁ డిల్లువిడిచిపోయి పనిచేయలేక సంపాదించి తేచ్చి కుటుంబపోషణముచేయుటకశక్తుఁడగుటయేకాక మందులకొరకును వైద్యులనిమిత్తమును ఋణములపాలుకూడ కావలసివచ్చి నప్పటికంటె కుటుంబమున కెక్కువకష్టము మఱి యే ముండును ? ఒకవేళ సంపాదించుగృహకర్త తిన్నగాతిరుగుచున్ననుగృహపత్నియారోగ్యముతప్పినదయినపక్షమున, బిడ్డలపథ్యపానములు విచారించువారు లేకయు వంటమొదలయినగృహకృత్యములను నిర్వహించువారు లేకయు కుటుంబములోనివారెంత శ్రమపడవలసి యుండును ? రోగులు పడెడిశ్రమయమండఁగా వారికుపచారములు చేయవలసినవారు నిద్రాహారములు తిన్నగా లేక మనోవ్యాధిచేత సంత చింతపడ వలసియుండును ? కాబట్టి యివి యన్నియు

విచారింపఁగా లోకములో దేహోగ్యము గలవారిభాగ్యమేభాగ్యము కాని యితరులదికాదు. దేహోగ్యములేనియాగర్భశ్రీమంతునికన్నను దేహోగ్యము గల గర్భదరిద్రుడే సౌఖ్యవంతుఁడు. మన శరీరావయవము లన్నియు వేనిపనియం దవి తిన్నగా ప్రవర్తిల్లు చున్నంతవఱకును మనకు సుఖముకలుగ వలెనని యీశ్వర నిర్ణయము ; ఏయేయవయవము లేయేపనులను జేయుచుండవలయునో యాచూయవయవము లాయాపనులను జేయుచున్నస్థితి కారోగ్య మని పేరు. మన తెలివిలేమి వలననో, అశ్రద్ధవలననో, ఇతరలోపములవలననో, అవయవములలో నొక్కటిగాని యనేకములుగాని స్వకృత్యమును క్రమముగా నిర్వహింపక మనకాయాసమును గలిగించెడుస్థితికే రోగమని పేరు. కాబట్టి మనల నాశ్రయించెడిజ్వరాదు లయిననమ స్తరోగములకును కారణమేదో యుండునుగాని నిష్కారణముగా రోగ మెప్పుడునురాదు. అకారణమును కనిపెట్టలేక మూఱులు రోగములు దైవతంత్రమువలనఁ గలిగినవని చెప్పుచు, కొన్నిరోగములకు విశానములును మఱికొన్నిరోగములకు దేవతలును కర్తలని భ్రమించుచు, పనికిమాలినపనులనుజేయుచుండురు. వమనవిరేచనములుగాని స్ఫోటకముగాని వచ్చినప్పుడుతగిన చికిత్సలను జేయింపజూడక మరిడి దేవతయనియు పొక్కులమ్మయనియు జాతరలు చేయుచుచు మేకలను కోడిపిట్టలనుబలియిచ్చుచువృధాధనవ్యయముచేసి రోగములను మఱింత హెచ్చుచేయుచుండురు. ఇటు వంటియంటురోగములు వచ్చినప్పుడు మాత్రమేకాక యితరరోగములు వచ్చినప్పుడు సహితము మూఱు లయినసామాన్యజనులు వైద్యుల యింటికి పరుగెత్తుటకు మాటుగా సోద చెప్పవారియిండ్లకు పరుగులెత్తుచు, బౌషధములను సంపాదించుటకుమాటుగా విభూతులను రక్షరేకులను సంపాదింప యత్నించుచు, పక్షిపానములను విచారించుటకు మాటుగా బలులను దిగఁదుడుపులను విచారించుచు, రోగములుపెరుగునట్లుగా వ్యర్థముగా కాలహరణము చేయుచుండురు. ఇట్టిపెట్టిపనులను

జేయించుటకుమాటుగా స్ఫోటకము రాకుండఁ జేయుట కయి ముందుగానే టీకాలువేయించి జాగ్రత్తపడుచు, దైవికముగా స్ఫోటకమువచ్చినప్పుడు రోగ నివారణమునకుఁ గావలసిన సాధనములను జేయించుచు వచ్చినపక్షమున, ఎంతమంది ముఖములమీఁద గుంటలుపడివికారరూపమును పొందకయు కన్నులను కాళ్ళను పోగొట్టుకొనకయు తాము బలియిచ్చెడుజాతువులకు తోడుపాటుగా రోగభూతములకు తమబిడ్డలను గూడ బలియియ్యకయు సుఖపడుచుండుదు! గ్రహశాంతులను మ్రొక్కుబడులను జేయనక్కఱలేకయేయారోగ్యధర్మములను జెలిసికొని యవలంబించుటవలన, ఎన్ని దేశములయందు జనులు కొన్ని వ్యాధులను తమ దేశమునుండి పాఱఁగోలి యారోగ్యసంపద ననుభవింపుచున్నాడుకాదు! మనము తెలివిగలవార మయి యారోగ్యధర్మములను జెలిసికొని శరీరతత్వమును గనిపెట్టి ప్రవర్తించుచుండుమేని, పెక్కురోగములు మన వద్దకు వచ్చుటకే భయపడుచు సాహసించి వచ్చిన కొన్నిరోగములును విస్తారముగాహనిచేయు వెనుకతీయుచు నుండుటకు సందేహముండునా? కాఁబట్టి యీశ్వరనిర్ణయము లయినయారోగ్య ధర్మములను మీఱివర్తించుటవలన రోగములువచ్చుటయేదై వతంత్రముగాని రోగవిషయమున దైవతంత్రము మఱియొకటిలేదు. రోగములువచ్చుట యీశ్వరనిర్ణయము కాదనియు రోగములకు మనమాధ్యమోదుష్ప్రవర్తనమో కారణమనియు మనమెప్పుడు జెలిసికొందుమో యప్పుడే యారోగ్యధర్మములను జెలిసికొని యవలంబించుటకుఁ బ్రయత్నించుచు రోగనివారణమునకును రోగశాంతికినిదగినసాధనములరుబూనివర్తించుచు దృఢగాత్రుల మయి సుఖపడుచుండుము. కాఁబట్టి మనమిప్పుడు విచారింపవలసిన దేహారోగ్యధర్మములేవి, వేనిని మీఱుటవలన మనకు రోగములువచ్చును, అనునంశము లయియున్నవి. అన్నవస్త్రములకు లోపములేకున్నయెడల సుఖముకలుగునని యెల్లవారును జెప్పుదురు. కాని మనశరీరసుఖమున కీ రెండునుమాత్రముచాలవు. కడుపునిండ భోజనము

చేసి మంచిబట్టలుకట్టుకొన్నను మనము కొంచెముసేపు గాలిలేనిగదిలో కూర్చున్నను మనలోపలికి గాలిపోకుండ నెవ్వరైన నిమిషకాలము మనముక్కును నోరును మూసినను మన మెంతో యాయాసపడుదు సుఖహీనుల మగుదుము—ఇందువలనగాలిమనసుఖమునకాధారమయినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఒక్కదినము మంచిసీభృత్రాగకపోయినయెడల నాలుకయెండి పరితాపపడుదుముగాన, జలమును మనసుఖమున కావశ్యక మయినదేకడుపుపట్టినంతనీరు త్రాగినను రెండుమూడు దినము లాహారము తినకపోయినపక్షమున లేవనత్తువలేక బలహీనపడి మనము శ్రమపడుదుము. కాబట్టిభోజనముకూడమనసుఖమునకు ముఖ్యముగా కావలసియుండును. మనదేహముశుచిగానుండక చుటికిగానున్ననుమన గృహములు శుచిగానుండక చుటికినీరు మొదలయినవానిచేత దుర్గంధ సహితములుగానున్నను గజ్జి మొదలయినవి పట్టియు తలనొప్పులు మొదలయినవి వచ్చియు మనము బాధపడుదుము. కాబట్టి మనసుఖమునకు దేహపరిశుద్ధతయు, గృహపరిశుద్ధతయు కూడ నత్యవశ్యకములు. ఈ పయినిజెప్పినవేకాక మనము పనిపాటులను దేహపరిశ్రమమునుచేయక పోయినను యుక్తకాలములోనిద్రపోవుచువిశ్రాంతినిపొందకపోయినను మనము సుఖము పొందజాలము. కాబట్టి శరీరసుఖమునకు దేహపరిశ్రమము విశ్రాంతియు తప్పక కావలసియుండును. ఇప్పుడు చెప్పిన దానినిబట్టి చూడగా దేహరోగ్యమున కావశ్యకము లయినవి —

1. వాయువు.
2. జలము.
3. భోజనము.
4. దేహ గృహ పరిశుద్ధతలు.
5. దేహపరిశ్రమ విశ్రాంతిలు.

ఈయైదు విషయములనుగూర్చియు ఈగ్రంథమునందుసంగ్రహముగాఁ జెప్పబడును.

దేశారోగ్యధర్మబోధిని

మొదటి ప్రకరణము.

వా యు వు.

అన్న పానములు లేక కొన్ని దినములవఱకు ననుబ్రతుక గలము గాని గాలిలేక కొన్ని నిమిషములయినను జీవింపలేము. తల్లిగర్భము నుండి జాతి భూమిమీఁద పడినతోడనే మనము మొట్టమొదట చేయు పని పయిగాలిని లోపలికి పీల్చుటయు, మన మీభూమిని విడిచిపోవు నప్పుడు కట్టకడపట చేయుపని లోపలిగాలిని పయికి విడుచుటయు, అయి యున్నది. పుట్టినది మొదలుకొని చచ్చువఱకును మేలుకొనియున్నను నిద్ర పోవుచున్నను మనమీనడుమ నెల్లప్పుడును చేయుచుండువ్యాపారము గాలిని పీల్చుచు విడుచుచు నుండుటయే. కాబట్టి వాయువే మనబ్రతుకునకు ముఖ్యాధారము.

గాలి మనకన్నుల కగపడక పోయినను మహావాయువు ఘని కేబడిమయి శ్మవఱకును భూమిచుట్టును వ్యాపించి యున్నది. మనము పడు గెత్తునపుడుగాని, విననకట్ట మొదలయినవానితో వినరుకొను నప్పుడు గాని, ఇతర కారణములచేత కదలి వీచునపుడుగాని, స్పర్శేంద్రియము వలన మనము గాలిని తాఁకి తెలిసికొగలము. సముద్రములో చేప లున్నట్టుగానే మన మీ మహావాయుసముద్రములో ఉండి తిరుగు చున్నాము. గాలిలో నాలుగువిధము లయినవాయువిశేషములు చేరి యున్నవి. ప్రాణవాయువు, లవణవాయువు (ఉప్పుగాలి), అంగారక్షార వాయువు (బొగ్గుపులుసుగాలి), జలవాయువు (లేక జలధూమమనెడినీటి

యావిరి), అను నాలుగు భాగములలోను మొదటిరెండును ప్రధానము లయినవి, తక్కిన రెండుభాగములునుగాలిలోమిక్కిలి తక్కువగా చేరి యున్నందున, సామాన్యముగాగాలిప్రాణవాయువునులవణవాయువును మాత్రమే కలిగియున్నదని చెప్పవచ్చును. ఈ రెంటిలోనుప్రాణవాయువు జంతుకోటిజీవించుటకునునిష్పనిష్పమండుటకునుమూల్యధారమయినది. అదిలేకపోయినయెడల, జీవజంతువు లేవియుబ్రతుకవు;దీపములు మొదలయిన వేవియు వెలుగవు. గాలియంతయు నొక్కప్రాణవాయువునే కలిగియున్న యెడల, అదిమిక్కిలి వడి గల దగుటచేతజీవజంతువులతి వేగముగా శ్వాసింది చచ్చిపోవును. ఒకచోట ని ప్పంటుకొన్నప్పుడు ప్రపంచ మంతయు వ్యాపించి యొక్కసారిగా దహించుకొని పోవును. కాబట్టి దానివడినడచిబలమునుతగ్గించుటకగునీవదయాపరుడగున పరమేశ్వరుండు ప్రాణవాయు వొక్కభాగముతో నాలుగుభాగములు లవణవాయువును చేర్చి, జీవజంతువులనుఖజీవమునకును నిష్పతగినట్లుగా మండుటకును అనుకూలపఱచి, దానినత్యంతోపయుక్తముగాచేసి యున్నాడు. మనము శ్వాసమూలమున గాలిని లోపలికి పీల్చునపుడు గాలియందలిప్రాణవాయువు శ్వాసకోశములవద్దకు పోయి రక్తమును పరిశుద్ధ పఱచి దేహమునందలి యపరిశుద్ధము లయినపదార్థములను దహించుటవలన దేహముననుష్ణత్వముకలుగుటయేకాక అంగారతౌర వాయువనునొకవిషవాయువు పుట్టి శ్వాసమువిడుచునప్పుడు పయికివచ్చి గాలిలో చేరుచుండును. ఇదిగాకకట్టెలు మొదలయిన వస్తువులుకాలుట వలనను దీపములు వెలుగుటవలనను జీవజంతువులునువృక్షాదులును కుళ్లుటవలనను అంగారతౌర వాయువుకల్గి గాలిఅందుకలియుచుండును. ప్రాణవాయువును బొగ్గునుచేరియంగారతౌర వాయువుత్పత్తియగును. ఇది సామాన్యవాయువుకంటె మిక్కిలి బరువు గనుక కొన్నిసమయ ములందు లోతునూతులలో అడుగుతట్టున నిలిచియుండును. అది

యెఱుంగక చటుక్కున నూతులలో దిగిన వాడు మృతినొందుదురు. కాబట్టి యీ విషవాయువు నూతిలో నున్న దో లేదో తెలిసికోవలెనన్న పక్షమున ముందుగా దీపము నొకదానిని వెలిగించి దానికి త్రాడుకట్టి నూతిలో దింపి చూడవలెను. దీప మాటిపోయినయెడల, అంగారతారవాయువున్నట్టే. ప్రాణవాయువు జీవజంతువుల ప్రాణసంక్షణమునకును నిష్పమండుటకును సహాయముగా నున్నట్టి యాయంగారతారవాయువు ప్రాణమునకును నిష్పనకును హాని చేయునదియైనను, వృక్షాదులకాహారముగా నుండి వానిని జీవింపజేయుచుండును. కాబట్టి చెట్లు మొదలయినవి పగలంతయు ఈవిషవాయువును పీల్చుచుండును. శుద్ధవాయువునం దీబొగ్గుపులుసుగాలిరెండు వేలయైదువందల పాళ్ళలో నొక పాలుగానుండును. ఈవిషవాయువంతమాత్రముగాలిలో కలిసియుండుటవలన నేహానియు కలుగదు; ఇంతికిం తెనధికముగా నున్నయెడల మనము బలహీనులమయి రోగిష్టులమగుదుము. గాలిలో చేరియున్న నాలవపదార్థము జలవాయువు, భూమిలోనుండి సదా యావిరిరూపమున నీరు పయికి లేచుచు కొంత భాగము గాలిలో చేరియుండును, గాలిలో జలధూమము చేరియుండని పక్షమున మన దేహము లెండిపోయి బీటలు వాటుటయెకాక సారము లేక చెట్లు మొదలయినవికూడ చచ్చిపోవును. ఈనాలుగును తగినభాగములుగా చేరి వాయువు శుద్ధముగా నున్నయెడల దేహ మారోగ్యదశయందుండును.

మనము భూమిమీఁద జన్మించినది మొదలుకొని మరణమునొందు వఱకును వాయువే మనకు ప్రాణాధారమయినను, మనసుఖజీవనమునకు నిర్మలవాయువుండవలెనుగాని యేదో యొకవిధమయినవాయువు పనికిరాదు. కల్మషవాయువును మన మాఘ్రాణించుచు వచ్చినయెడల అది మనకు ప్రాణాధారమగుటకుమాటుగా ప్రాణనాశనమునకే కారణమగును; బహుకారణములచేత మనచుట్టును వ్యాపించి యుండుగాలి

యెప్పుడును విషమిళిత మగుచుండును. లోకములో బీవణ్ణానికి హాని చేసెడువిషపదార్థములు గణనాతీతములుగా నున్నను, వానిలో నెల్లను బహుజనులకు రోగాదిబాధలు తెచ్చిపెట్టి విశేషప్రాణహానిని కలిగించుచుండునది విషవాయువేయని చెప్పవచ్చును. 1756 వ సంవత్సరము నందుసురాజరాజు యనుమహమ్మదీయప్రభువు నూటనలువదియొండు గుర నిర్గోళువాండ్రను కలకత్తానగరమునందలి పదు నెనిమిదియడుగులు చదరము గలయొండుచెఱసాలయందుత్రోయించినప్పుడు, వారి కందఱికిని విదాహముపుట్టించి చెమ్మట వెల్లువలుకట్ట దేహములకుతాపము కొలిపి భయంకరమయిననానావిధవేదనలను కలుగజేసి యొక్కరాత్రికాలములో నూటయిరువదిముగ్గురప్రాణములు గొన్నది విషసహిత మయినదుర్వాయువు గాక మఱిదేదియున్నది? చావునకుఁదప్పి ప్రాణమాత్రావశిష్ట లయి జీవచ్ఛవములవలె మిగిలి యున్నయిరువది ముగ్గు రయినను తెల్లవాటి తలుపు తెఱచునప్పటికి తమంత బయటికి వచ్చుటకకూడ నశక్తులయి తమయవయవములు తమయధీనము గాక కొట్టుకొనుచుండిరి. ఈప్రకారముగా ప్రతిస్థలమునందును దుర్వాయువు వలన నొక్కరాత్రిలో నిట్టిసంఘసురణములు కలుగకపోయినను, బహుస్థలములయందు శుద్ధవాయువు లేకపోవుటవలన లక్షలకొలదిజనులు రోగిష్టు లయిబలహీనపడి బ్రతికియున్నంతకాలమునుగూడ నెందునకుం బనికిరానివారయి పోవుచున్నారు. కాబట్టి మనము వాయువునందు ప్రాణాపాయకరము లయిన విషపదార్థములు చేరువిధమును కనిపెట్టి వానికి తగినప్రతిక్రియలు చేయుచు సాధ్య మయినంతవఱకు వాని క్రొర్యమును తగ్గించుచు రావలయును.

జీవజంతువులు శ్వాసమువిడుచుటవలనను, కఱ్ఱలు మొదలయినవి కాలుటవలనను, అంగారజ్వరవాయు వనుపేరు గలయొకవిషపదార్థముత్పన్నమగు నవి యీవఱకే చెప్పియున్నాము. మన మూపిరివిడుచు

నప్పుచొక్కయంగారతొర వాయువునుమాత్రమే కాకకొంతదుర్జలమును
 కొన్నియితరసుష్పదార్థములను గూడ బైట విడుచుచుండుము. దానికి
 నిదర్శనముగా మనము నాలుగయినపాదు లొకయద్దముమీదనూపిరి
 విడిచి యాభాగమునుప్రేలితోస్పృశించినపక్షమునకొంచెముతడిగాను
 జగురుగాను కనబడును. ఈపదార్థము లన్నియు మన మాప్రూణించెడు
 ప్రాణవాయువు లోపలికి పోయి యక్కడిరక్తము మొదలయినవానిని
 శుద్ధపఱుచుటవలన పయికివచ్చెడుపనికిమాలినపదార్థములేగనుక ముటికి
 కుండ్లనుగాని యిండ్లనుగాని శుద్ధపఱుచుటవలన పయికి వచ్చెడుచెడునీరు
 మొదలయినవానివలెనే యివియుప్రాణమున కపాయకరముగా నున్నవి.
 దేహసంబంధము చెడి శ్వాసములమున పయికివచ్చెడియీజంతుపదార్థ
 ములనుశరీరములోనట్టెయ్యడనిచ్చినయెడల, అవి యక్కడకుళ్ళిమురిగి
 కంపెత్తిశరీరమున కురువులు మొదలైనవి బయలుదేటి పెక్కువ్యాధులు
 కలుగుటకుకారణమగును. ఈప్రకారముగా ప్రతిసలమునందును ప్రతిక్ష
 ణమునందును మనుష్యులశ్వాసములవలన నేకాకపశువులుపక్షులు మొద
 లయిన సమస్త జీవజంతువులశ్వాసములవలనను పయిని చెప్పినమూడు
 విధముల మనచుష్టపదార్థములును బయలుదేటి గాలిని పాడుచేయుచుం
 డును. ఇదిగాక ముండెడు ప్రతిపదార్థమును ప్రాణవాయువుయొక్కసాహా
 య్యముచేత రూపు చెడి, అంగారతొరవాయువుగా మారుచుండును.
 ఈవిధముగాప్రాణవాయువుతటిగిపోయి యంగారతొర వాయువు పొచ్చి
 నపక్షమున, నిప్పు మండక పోవుటయేకాక జీవజంతువులుసహిత మర
 నిమిష మయినను బ్రతుకణాలవు, అందుచేతనే మన మొకదీపమును
 పెట్టెలో పెట్టి తాళమువేసినయెడల చమురెంతయున్నను ప్రాణవాయువు
 నశించుటవలన కొంతమునేపటికెల్ల ను దీప మాటిపోవును; ఆ పెట్టెలోనే
 యొకపిట్టను బెట్టి మూత వేసినయెడల శ్వాసమువలన ప్రాణవాయువు
 నశించి యంగారతొరవాయువు వ్యాపించును గనుక కొంచెమునేపటి

కెల్లను పక్షి గిజగిజ కొట్టుకొని ప్రాణములు విడుచును. ఇంతకుముందు చెప్పిన చెఱసాలయొక్క పయిగోడకు రెండుచిన్న కిటికీలున్ననురాత్రియెని మిదిగంటలు మొదలుకొని సూర్యోదయ మగులోపల నొక్కసారిగా నూటయిరువదిముగ్గురు ప్రాణములుపోగొట్టుకొనుటయు, అందఱొక్క గజబోచేరి శ్వాసమువిడుచుటచేతఁ గలిగినయంగారతొరవాయువువల ననే విశేషజననమృద్ధము కలిగి విశేషదీపములు వెలుగుచుండు సభలు మొదలై నస్థలములయందున్నవారి కాయాసమును తలకొప్పియుకలుగు చుండుటయు వారాస్థలమునువిడిచిబయటికివచ్చి కొంచెముసేపు మంచి గాలిలోనుండఁగానే హాయిగానుండుటయు పలుపురకనుభవమునలనఁ దెలిసియుండును. ఈయంగారతొరవాయువునకు కంపేమియులేదు.

ఒక్కచెట్టు గాని జీవజంతువు గాని చచ్చినతరువాత కొంచెము కాలములోనే కుళ్ళిపోవుట కారంభించి వస్తువాశము చెందునపుడు దాని లోనుండి దుర్గంధసహితమైన విషవాయువులు పుట్టి పయికిలేచి మన మాఘ్రాణించుమహావాయువులోఁ జేరి పలువిధములై ననష్టములు కలుగఁ జేయును. శీత దేశములకంటె నుష్ణ దేశములో వస్తువు లతిశీఘ్రముగా కుళ్ళి మురిగిపోయి కంపెత్తనారంభించును. దొడ్లలోతీసి వేసిన కలుపుమొక్కలును, గడ్డియు, చెట్లకొమ్మలును, అరటిమట్టలుమొదలయినవియు, కూరలు తరిగినతరువాత వానిపెచ్చులు మొదలయినవియు, ఇండ్లసమీపమున పాఱవేసి యుపేక్ష చేసినయెడల, అవి యక్కడనే కుళ్ళి నారంభించి నానావిధదుర్గంధములు బయలుదేఱి వాయువునందు వ్యాపించి యిండ్లయందు కాపుర మున్నవారికి వ్యాధులు కలిగించును. ఈకుళ్ళిడువస్తువులు తేమగలవోటులయందు వేసినయెడల దానివలన మఱింతచెఱుపు కలుగును. సాధారణముగా మనకువచ్చెడుజ్వరములు చెట్లు చేమలు కుళ్ళుటచేత సంభవించినవిషవాయువులవలననే కలుగు చున్నవని వైద్యశాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. మనుష్యులు స్నానము

చేయుటకును పాత్రములు మొదలయినవి శుద్ధిచేయుటకును వాడిన కలుషజలము నిలుచుముఠికికుండ్లయందును ముఠికికాలువలయందును చెడువాసనతోఁ గూడినవాయువులు పుట్టిశరీరారోగ్యమునకు మిక్కిలి చెఱుపుకలుగ జేయును. దుర్వాసనలతో నిండియున్నయీవిషవాయువునకు గంధకజలవాయు వనిపేరు. తూముకాలువలు, ముఠికికుండ్లు, స్నానముచేయుస్థలములు, అంట్లుతోముచోట్లు, మొదలయినవియెప్పటికప్పుడు శుద్ధపఱుపక తొచ్చుపడునట్లు చేసి పురుగులు పడి కంపెత్తునట్లుగావిడిచినపక్షమున, ఆసమీపమున వాసముచేయువారికి తలనొప్పి, వాంతి, ఆఁకలితప్పుట మొదలయిన తెగుళ్ళు కలుగును. ఈవిషవాయువు భూమిలోనుండి దిగిఁగాని మఱియొకవిధముగాఁగాని పోయి మనము పానము చేసెడుజలములో ప్రవేశించినయెడల, అనీరు త్రాగివారికి నెత్తురుగడ్డలు, రక్తవిరేచనములు మొదలయినవి కలుగును.

ఇవిగాక తేమగానున్నస్థలములనుండియు, వర్ష పునీరు మొదలగు నవి నిలుకడగానుండి పాకుడుపట్టియివకగానుండు చోట్లనుండియు, పశువులను కట్టినచోట్లనుండియు, వెంటనే శుద్ధి చేయని మఱుగు పెరళ్ళనుండియు, నిలువ చేసెడు పేడకుప్పలు మొదలయిన యెరువునస్తువులనుండియు, పందిపెంటలు మొదలయినవి యున్న ప్రదేశములనుండియు, తోళ్ళుబాగుచేయుస్థలములనుండియు, రంగులు వేయుశాలలనుండియు, మాంసవిక్రయముచేయుచోట్లనుండియు, ఆముదమువండిపిప్పిపాట వేయుచోట్లనుండియు, బహువిధములయినదుర్వాసనలనుదుర్వాయువులును కలిగి దేహసుఖమునకు భంగము కలిగించును. కాఁబట్టియివిసాధ్యమైనంతవఱ కిండ్ల సమీపమున లేకుండునట్లును, అనివార్యముగా నున్నవానిని తఱుదుగా శుభ్రము చేయునట్లును, చేయవలయును. ఇవియు పయిని చెప్పిన కుళ్ళేడు చట్లుచేయులును, శవములను పూడ్చెడు కాల్యేడు స్మశానవాటికలును, గృహసమీపములయందుండి విషవాయువులధిక

మయినయెడల వమనవిరేచనరోగములు మొదలయినయందురోగములు పుట్టి మంచిచోట్లఁగూడ వ్యాపించి విస్తారముగా ప్రాణనాశనము కలుగఁజేయును. మనుష్యులమూత్రాదులనుండినవాచార వాయువ నెడియొకవిషవాయువు పుట్టి కొంతచేలువు కలుగఁజేయును. కాబట్టి మనము మూత్రవిసర్జనమునకు దొడ్లలో దూరముగా పోవలయును.

ఇంతవఱకు చెప్పినదానిచేత సాధారణముగా జీవజంతువులు శ్వాసము విడుచుటవలనను, నిష్క్రమించుటవలనను, కాయగనుడులును జంతుపదార్థములునుకుళ్ళుటవలనను, ముతీకకాల్వలు మొదలయినవానివలనను, మురుగుడుమఱుఁగుదొడ్లు మొదలయిన వానివలనను, ఇవక భూములవలనను, చెడిపోయి వాయువు రోగహేతు వగుచుండునని తేలుచున్నది.

ఇప్పుడు వివరించినపలుకారణములచేత లోకమునందలిశుద్ధ వాయు వంతయు ప్రతిదినమును ప్రతినిమిషమును చెడిపోవుచుండి విషపూరిత మగుచున్నయెడల లోకములోనివా రందఱును నీవఱ కేనశించి ప్రపంచము నిర్తానుష్యమైయుండవలసియుండును. కాని జీవదయాపరుఁడయినపరమేశ్వరుఁడుకలుషవాయువునుశుద్ధపఱుచుటకై తగినసాధనములనుకూడ కల్పించియుండుటచేత ప్రజానాశనము కలుగక జనులు వివేకులయి యారోగ్యధర్మముల నెఱిగి నడుచుకొన్నయెడల ప్రజావృద్ధియే కలుగుచుండును.

గాలివ్యాపనస్వభావము కలదిగనుక శ్వాసమువిడుచుట మొదలయినపనులవలన పుట్టువిషపదార్థములు మహావాయువులోఁ గలిసి విశేషజలములో కొంచెముపాలుపోసినయెడల సంతటనువ్యాపించి కనఁబడకపోయినట్లే సర్వత్రవ్యాపించి చెదరిపోయి వానివలనసంతగా హాని కలుగ కుండును. ఇదిగాక రుంఝామారుతముబలముగావీచివిషవాయువులను నిమిషములో దూరప్రదేశములకుఁ గొనిపోయి వాయువును

శుద్ధపఱచు చుండును. ఓరుగాలివలన మనకు కొన్ని సమయముల
యందుకొన్ని నష్టములు కలిగినను మొత్తముమీఁద గాలికొట్టుచుండుట
వలననే విశేషలాభము కలుగును. ఇప్పుడు చెప్పిన రెండుపద్ధతులును
గాక వాయువును శుద్ధపఱచెడి ముఖ్యమయిన ప్రకృతిసాధనము మఱి
యొకటి యున్నది. లోకములోని సమస్తజీవజంతువులును సదా శ్వాస
ము విడుచుచుండుటవలన పుట్టుచుండెడి యపరిమిత మయినయంగార
తొరవాయువు పగలు సూర్యకిరణములసాహాయ్యముచేత వృక్షములు
లతలు మొక్కలు గడ్డి మొదలయినవి తమలోనికి పీల్చుకొని ప్రాణ
వాయువును బయట విడిచి నుహావాయువును శుద్ధపఱచి ప్రాణికోటి
యాఘ్రాణించుటకు యోగ్యముగా చేయుచుండును. అంగారతొర
వాయువు వృక్షాదుల కాహారముగా నుపయోగపడును. వృక్షాదుల
యందువలెనే మన దేహములయందును అంగారపదార్థమే విశేషముగా
నుండును; అదియేచునశరీరములకు పోషకమును పుష్టికరమునుగా నున్న
ది. అందుచేతనే శ్వాస కార్యమునందుమనము ప్రాణవాయువును లోపలికి
పీల్చుకొనిమాంసాదులలోనుండి వెడిపోయినయంగారతొరవాయువును
పయికి పంపివేయుచున్నాము. పరీక్షతో చూడనప్పుడు మనము లోప
లికి పీల్చుగాలిని పయికి విడుచుగాలిని వ్యత్యాస మేమియు కనబడక
పోయినను, ఒకసీసాలో చూడవలెను తేటయైననున్న పునీళ్ళను పోసి
అందులో మంచిగాలి నొకపర్యాయమును శ్వాసమువిడిచినగాలి నొక
పర్యాయమును విడిచి చూచినయెడల భేదము తక్షణ మగపడును.
బాహ్యవాయువు సీసాలో ప్రవేశించునప్పుడు సున్నపునీళ్ళు మాత్రక
యధాప్రకారముగా నేయుండును. అసీసాలోనే శ్వాసమువిడిచినగాలిని
ప్రవేశ పెట్టినయెడల సున్నపునీళ్ళు చిక్కపడిపాలవలెనగును. ప్రత్యేకము
గానున్నప్పుడు ప్రాణవాయువును, అంగారపదార్థమును, మనకుపోషకము
లేయినను, అవియొండ్రితో చేరియంగారతొరవాయువుగానూఁగి

నప్పుడుమాత్రము ప్రయోజనకరముగాక సప్తకరముగానగును. ఉప్పును పంచదారయు ప్రత్యేకముగా నున్నప్పు డెంతయుపయు క్తములయినను రెంటిని కలిపినప్పుడు నిష్ప్రయోజనమగునట్లే యివియుచేరియననుకూల మగును. కలిసిపోయినయుప్పును పంచదారను ప్రత్యేకింపఁ గలిగిన యెడల అవి రెండును నురల ప్రయోజనకరములగునట్లే యంగారపదార్థమును ప్రాణవాయువును విడఁచీయఁ గలిగినయెడల, అవి రెండును మనకు పరమప్రయోజనకరము లగును. ఈమహాకార్యమునే వృక్షోదులు సర్వదా నిర్వహించుచు ప్రాణవాయువును మనకు శ్వాసయోగ్యముగాను, అంగారపదార్థమును ఫలశాకాదీరూపముననాహారయోగ్యముగాను, చేయుచున్నవి. రాత్రులు వృక్షోదులుకూడ అంగారక్షారవాయువునుకొంతవిడుచునుగనుక వృక్షసమీపములయందు రాత్రినేళనిద్రింపఁగూడదు. అయినను దొడ్లయందును గ్రామసమీపములయందును వృక్షోదులనుబొత్తిగాననికి వేయక పెరుగునట్లుచేయవలెను. ఈమూడు సాధనములునుగాక వానకురియునప్పుడువిషవాయువు లనేకములువర్షజలముతో కలిసి భూమియందు ప్రవేశించి యడఁగిపోవుచున్నవి.

మనుష్యుడు వాయువుతో లేనియపరిశుద్ధతలను తాను తెచ్చి పెట్టనియెడల వాయువును శుద్ధపఱచి యురోగ్యప్రదముగాఁ జేయుట కీప్రకృతిసాధనములే చాలియుండును. అయినను మనుష్యుడుతనయవి వేకమువలననుకొన్నియపాయకరములనునవృత్తులవలననువాయువును కలుషపఱచి విషయుక్తముగాఁ జేయునుగనుక దానిని శుద్ధపఱచుట కయి మనమును కొన్నిసాధనముల నాలోచింప వలయును. శుద్ధవాయువు లోపల ధారాళముగా ప్రవేశించుటకయి యిండ్లకుముందును వెనుకను కొంతస్థలము విడిచియుంచవలెను. పరుఁడుగదులొక్కొక్క మనుష్యునకు పదియడుగులపొడుగునుపదియడుగుల వెడల్పునుపదియడుగుల యెత్తును గలస్థల ముండులాగునవిశాలముగాకట్టించియిరుప్రక్క

లను పయిని గవాక్షముల నుంచవలెను. సాధారణముగా విషవాయువులు తేలికగనుక చెడుగాలికిటికీలగుండలవలికిపోయిమంచిగాలిలోపల ప్రవేశించుచుండును. రోగులదేహమునుండియు శ్వాసములనుండియు కలుషపదార్థములు మఱితయధికముగాబయలవెడలుచుండునుగనుక వారికిశుద్ధవాయువు వచ్చెడివిశాలమయినగదు లుండవలెను. సాధారణముగామనదేశమున పురిటిండ్లలో శిశువులుమరణము నొందుచుండుటలోపల నిర్మలవాయువు కావలసినంత లేకపోవుటచేతనే మనమువ్రాసికొను నప్పుడును పనిచేయునప్పుడునువంగియుండక తిన్నగానుండిశ్వాస రోశములలోనికి గాలి యథేచ్ఛముగా ప్రవేశించునట్లు చేయవలెను. గాలిని శుద్ధపరచుటకయి గోడల కప్పుడప్పుడు సున్నపుపూత వేయచుండవలెను. క్రొత్తబొగ్గులయందు విషవాయులను నశింపజేయు శక్తియున్నదిగనుక, బొగ్గు పొడుముచేసి గుడ్డసంచులలో పోసికాని బొగ్గుతునకలను సందులుగలవెదురుపేళ్ళబుట్టలలో వేసికాని పయిని వ్రేలాడ కట్టవలయును. గంధకపుపొగకూడ బహువిధము లయినవిష వాయులను నివర్తింపజేయునుగనుక, మసూచికము మొదలయినవి వచ్చి వ్యాధిగ్రస్తులున్నచోట్ల మనుష్యులు లేనప్పుడు తలుపులుమూసి నిప్పులమీఁద గంధకపుపొడుము వేసి పొగఁ బెట్టి తలుపులు తెఱచి మంచిగాలి లోపల ప్రవేశించినతరువాతగదులనువాకుకొనుచుండవలయును. మన మీవిషయములలో శ్రద్ధవహించియుందుచెప్పినప్రకారముగానడుచుకొనుచు వచ్చినపక్షమునమనకిప్పుడుసాధారణముగాసంభవించు జలుబులునుపడి సెములునుతలనొప్పులునుజ్వరములునులేక దేహభలము గలవారమయి సుఖజీవనము చేయఁగలిగి యుందుము.

రెండవ ప్రకరణము.

జలము.

మనవారు రోగము వచ్చినప్పుడు తమకు నీళ్ళుపడలేదనిసాధారణముగా చెప్పుచున్నను, జలమే బహుతరముగా రోగములకుకారణమని తెలిసికొని దానిని శుద్ధపఱచుటకును దానియందు కాలుష్యములు చేరకుండునదుపాయములనుజూచుటకునుమాత్రమంతగాప్రయత్నింపరు. కాబట్టి జలమునారోగ్యప్రదముగాఁ జేయుటనుగూర్చియు దాని నుపయోగింపవలసినక్రమమునుగూర్చియు కొంత యిచ్చట వివరింపుచున్నాము. వాయువుతరువాత మనబ్రతుకున కుదకమే ముఖ్యధారము. నీరులేక యేజీవజంతువుగాని చెట్టుకాని బ్రతుకదు. మన మాహారములేక యిరువదిదినములకంటె నధిక కాలముజీవింపవచ్చునుగాని నీరులేక వారముదినములయినను బ్రతుకలేము. ఇది మనజీవనమునకు ప్రధానాధార మగుటచేతనే జీవదయాపరుఁ డయినపరమేశ్వరుఁడు వాయువుతరువాత జలమునే విశేషముగా సృజించియున్నాఁడు. నదులలోఁగాని, చెరువులలోఁగాని, బావులలోఁగాని, ఎక్కడనేజలమున్నను, అదియంతయు వర్షమూలముననే వచ్చును. ఒక్కసంవత్సరము వర్షములు కొంతయాలస్యమయినపక్షముననదులుసన్నగించును; చెరువు లెండిపోవును; నూతులకుగంటును. వర్షమునకుముఖ్యముగాసముద్రమాధారము. సూర్యకిరణములవేడిమిచేత సముద్రజల మావిరియాపమున పయికిలేచి మేఘములై దేశమంతటనువ్యాపించియెల్లచోటులనువాన కురియును. వర్షకాలములోనదులు వెల్లువపాటి గట్టుపొరలిప్రవహించును; తటాకములునిండి జలసమృద్ధము లయియుండును; బావులునిండి నీరుపయికివచ్చును. వర్షజలహిమకారముకొంతభాగము నదులు

మొదలై నవాని కుపయోగపడఁగా మిగిలినభాగము భూమిలో నింకి యూడలుగా నేర్పడి నూతులకును నదులకును సదాజలమునిచ్చుచుండును. ఆవిరిరూపమున సముద్రజలము నిత్యమును పైకిఁజోవుచుండును గనుకనే దానిలో నెన్నినదులువచ్చి పడినను సముద్ర మెప్పుడును మేర మీఱి పయికి రాదు. ఈప్రకారముగా నదు లన్నియుఁబోయి సముద్రమున చేరుచుండఁగా సముద్రజల మావిరిరూపమునపయి కెగసివానగా కురియుచుండును. ఈవాననీరు సాధారణముగా శుద్ధమయినది. అది పై నుండి పడెడునప్పు డంగారఁజూరవాయువును ప్రాణవాయువునుదాని లోచేరును గనుక వర్షజలము మిక్కిలి మధురముగా నుండును. అయినను వానస్థిండ్లకప్పులమీఁదనుండిపడునప్పుడు పై నున్నదుమ్ముతోను కాకిరెట్టలు మొదలై నయపరిశుద్ధపదార్థములతోను కలియును గనుక అట్టికలుషోదక మొతమాత్రమును పానయోగ్యము కాదు. నీరుభూమి మీఁద పడినతరువాత నేలమీఁది యపరిశుద్ధపదార్థములతోఁ జేరును గనుక ఆజలము నదులలోనో నూతులలోనో చేరి శుద్ధ మగువఱకును త్రాగుట కర్హమయినది కాదు. మనముత్రాగెడునీరుసామాన్యముగా నదులనుండియు, చెరువులనుండియు, నూత్న లనుండియు, లభించును:—

1. నదులు—ఏళ్ళలో నానావిధము లయినవఱదలును వాగులును వచ్చి చేరునుగనుక నీరు బహువిధములై న భూములమీఁదుగా ప్రవహించునుగనుకను నదీజలము కలుష మగుచుండును. అయినను నదులలోనినీరు గాలివలనను పాఘండలవలనను నిర్మల మగుచుండును గనుక సాధారణముగా పెద్దనదులలోనియుదక మారోగ్యకరముగానే యుండును. మనుష్యుఁడు స్నానోపమువలన దానిని చెఱుపక పోయిన పక్షమున, దానివలన నేచెఱుపును కలుగదు. కానియీదేశపుజనులు సాధారణముగా జలముయొక్క యుపయోగమును దానిని శుద్ధముగా నుంచవలసిని యావశ్యకమును తెలియనివారుగనుక త్రాగుటకు మంచి

నీరు తెచ్చుకొను రేవులలోనే మురికిబట్టలు దుకుట, కొయ్యలువెదుళ్లు జనుపవార మొదలైనవాని నూర వేయుట, పశువులను కడుగుట, స్నానములు చేసి దేహములు తోముకొనుట, అంట్లు తోముట, ఇండ్లలోని ముఱికినీళ్లు చెత్త మొదలైనవానిని తెచ్చివేయుట, దంతధావనములు చేసి నీటిలో ప్రక్షిలించి యుమియుట, నువ్వులుధాన్యము మొదలైనవి కడుగుట, మొదలైన యశాచారములగుపనులను చేసి నీరు పాడుచేసి రోగమునకు కారణ మగునట్లు చేయుచుందురు. స్నానములు చేయునప్పుడు కొండలు పురుషులును జలస్పర్శ చేసికొనుటకు సమీపమున మఱుగు స్థలము బుండపుగనుక సాధారణముగా స్త్రీలును జలములోనే మూత్ర విసర్జనము కూడ చేయుచుందురు. అంతేకాక బహుజనులు నదుల గట్లనే మఱుగు పెరళ్ళగా నుపయోగించుకొని యచ్చట దేహబాధతీర్చుకొనుచుండుట వలన గాలిచేతను ముఖ్యముగా వర్షముచేతను దుష్టమయిన యాయశుద్ధపదార్థములు నీటిలోపడి నీటిని వ్యాధిజనకముగాఁ జేయుచుండును. కాబట్టి వివేకులయిన వారు సాధ్యమైనంతవఱకు పామర జనుల కారోగ్యధర్మములను బోధించి బట్టలు తుకుట మొదలైన పనులు నీళ్ళు ముంచుకొను రేవులలో జరపకుండునట్లు చేయవలయును. నీళ్లు తెచ్చుకొను రేవున కెగువను చాకి రేవులను తీయించి ప్రవాహమునకు దిగువను పెట్టించవలయును. ఆ ప్రకారముగా నీ అంట్లు తోముట మొదలయిన పనుల నెల్ల ను నీరు తెచ్చుకొను రేవులకు దూరముగా వాలునకు దిగువను చేయింపవలయును. స్ఫోటకము మొగలయిన రోగములచేత చచ్చిన వారి శవములను ఏటిలో విడిచి పెట్టకుండ మానువుటయే కాక దహనముచేసిన శవముల బూడిదను కూడ నీటిలో పోయకుండునట్లు వారింపవలయును. ఈ విషయములయందు శ్రద్ధవహించిన పక్షమున వర్షకాలమునం దేళ్లు పొంగినప్పుడు తప్ప నదులలోని నీరు శుద్ధముగానే యుండును. వర్షములు కురిసియు వఱదలు వచ్చియు పెంటలు మొదలయినవి చేరిక లగఁ బాటికలు

షముగా నున్నప్పుడు, దానిని చక్కగా శుద్ధపఱుపక త్రాగినపక్షమున రక్తవిరేచనములు మొదలయినవ్యాధులు వచ్చును. ఒక్కవఱదలవలననే కాక నది ప్రవహించెడిభూస్థితినిపట్టికూడ జలముయొక్క గుణము వ్యత్యాసముగా నుండును. ఒకానొకప్పుడు నదియొక్క యొకయొడ్డున నున్నజలము మంచిదిగానున్నను దాని కెదుటప్రక్కనున్నజలమే చెడ్డదిగా నుండవచ్చును. కొండయేళ్ళనుండి వచ్చెడునీరు పయికి తేటగానే కనబడు చున్నను దానిలో చెట్లు చేమలు మొదలయినవి కుళ్ళినవిష పదార్థములుండి తాపజ్వరములు మొదలయిన వ్యాధులనుకలిగించును. కాబట్టి సాధ్యమయినంతవఱకు జలమును కాచి తేర్చి వుచ్చుకొనుట మంచిది. అట్లు కాచుటవలన జలముతోఁ జేరియున్న కొన్నివిషవాయువులు పయి కెగిరిపోవుటయేకాక మిగిలినపదార్థము లడుగునకు పోవును. కాచి తేర్చిననీరు రుచి తక్కువయ్యినను దానిని కొంచెము సేపు మంచిగాలి వచ్చెడిచోట మూత్రతీసిపెట్టెడుపక్షమున దానికెప్పటి రుచి వచ్చును. కలఁగిపోయిననీళ్ళలో కొంచెము పటికపొడుముగాని యిండుపురింజగంధముగాని వేసి కలిపినయెడల కొంచెముసేపటి కెల్లను నీరు శుద్ధమయినకలుషపదార్థముడుగుననిలుచును. ఆప్రకారముగా జల మొక్కదినముండనిచ్చి పయి తేటనీటి నొక్కపాత్రములోవంచిత్రాగుట యారోగ్య ప్రదము. గొప్పప్రవాహము గల పెద్దనదులలోని నీరు పయినిచెప్పిన బట్టలుతుకుట మొదలయిన వడుపనులవలనవిస్తారముగా చెడకపోయినను ప్రవాహమంతగాలేక యించుమించుగా నీరు నిలుకడ గానుండు చిన్నయేళ్ళలోనినీళ్ళు బాత్రిగానే చెడిపోవును గనుక వానివిషయమయి యెక్కువజాగ్రత్తకలిగియుండవలెను. నదులలోనీటికిసమీపమున నొడ్డున నినుకలో నూలులుగాని చెలమలుగాని త్రవ్వినయెడల వానియం దూరెడుజలము నిర్మలముగాను సుఖప్రదముగాను ఉండును.

2 చెఱువులు.—నదాలలోచేసెడి యట్లుతోముట బట్టలుతు

కుట మొదలయినజలమును కలుషపఱుచుపనుల నన్నిటిని మనవారు చెఱువులలో సహితము చేయుదురు. అంతేకాక చెఱువులలోపందులు గేదెలు మొదలయినవి పడి పొరలాడుటకూడ తఱుచుగా సంభవించుచుండును. చెఱువులయందు ప్రవాహములేక నీరు నిలుకడగానుండును గనుక నదీజలమునకంటె నిట్టిచెఱువునీరు మఱింత యపాయకరముగానుండును. కొన్నిచోట్ల ఆకులు మొదలయినవి పడి కుళ్ళి నీరు పాకుడు కూడ పట్టియుండును; మఱి కొన్నిచోట్ల ముఱికికాల్వలనీరు చెఱువులలోనికి పాఱుటకూడఁగలదు. ఇట్టిన్నివిధములనీరుపాడగుచున్ననుమన వారాజలమునేతీసికొనిపోయి పానముచేయుదురు. చెఱువుగట్లమీఁద నుండుచెల్లవలనను నీటిలోనుండు చేపలవలననునీటికిహానిలేదుసరికదా వానివలన నీటికి మేలుకూడకలుగును. అయినను చెట్లయాకులునుకొమ్మలును నీటిలోపడి నీరు మురిగి కంపెత్తినయెడల జలము త్రాగినవారికి మాత్రమేకాక చుట్టుపట్లగాలికూడపాడగునుగనుకదాని నాఘ్రాణించు చేరువగ్రామములవారికిసహితము వ్యాధులువచ్చును. కాబట్టి నీటిలో పడిసయాకులు మొదలయినవాని నెప్పటివప్పుడుతీసివేయవలెను. వేసవి కాలములో నీళ్ళింకి యడుగంటియున్న చెఱువులలోనినీరు మిక్కిలియనారోగ్యకరము. కాబట్టి యట్టిచెఱువులలోనినీరు త్రాగక లోతుగానుండు పెద్దచెఱువులను త్రవ్వించుకొని యందలిజలమునే పానముచేయవలెను. అప్పుడుసహితము త్రాగుటకు నీళ్ళుతెచ్చుకొను చెఱువులలోనే బట్టలుతుకుట మొదలయినపనులు చేయక స్నానములనిమిత్తమును బట్టలుతుకుటనిమిత్తమును పశువులకు నీరుపెట్టునిమిత్తమునువేఱుగా చెఱువులను వాడుకొనవలయును. పానముచేయుటకువలె స్నానముచేయుట కంతమంచిని రక్కఱలేదనియు, బట్టలు మొదలైనవేనీటిలో నయిన నుతుకవచ్చుననియు, పశువులకు బురదనీ రయినను సరిపోవుననియు, పలువురు తలఁతురుగాని వారియభిప్రాయము సరియైనది

కాదు. ముటికినీటిలో న్నానముచేయుటవలనను చిడుము మొదలయిన చర్మరోగములుపుట్టును ; ముటికినీటిలోనుతికినబట్టలు కట్టుకొనుటవలనను గజ్జమొదలయినవికలుగును ; ముటికినీరుపశువులకుపెట్టుటవలనను వానిదేహములు ముడుతలుపడి శుష్కించి బుడ్డపుణుదులతో నిండి యుండును. కాబట్టి మనుష్యులకుఁగాని పశువులకుఁగాని నిర్మలజలమే యవశ్యముగా కావలెను. సర్వప్రయత్నములను చేసి చెఱువులనుసదా పరిశుద్ధముగా నుంచుటయేకాక ముటికినీరు మొదలయినవి భూమిలో నుండికాని పయినుండి కానిచెఱువులలో ప్రవేశింపకుండులాగునను, వర్షముచేత పెంటలు మొదలయినవి నీటిలోనికి కొట్టుకొని రాకుండులాగునను జాగ్రత్త పెట్టవలయును. నదులయందువలెనే చెఱువులలోను నూతులుగాని చెలమలుకాని తీసినయెడల శుద్ధమయినజలమూరిత్రాగుటకు మిక్కిలి యనుకూలముగా నుండును.

3. నూతులు—బావులలో మిక్కిలిలోఁతుగా నూరెడు జలము త్రాగుటకు మంచిది. భూమికి సమీపముగా నూతులలో పడెడునీరు పయి కలుషపదార్థములతో చేరియుండును గనుక సాధారణముగా మంచిదికాదు. నల్లరాతిబండలనుండి కాని యిసుక తెరరాళ్ళనుండిగాని యూరెడుజలము సాధారణముగా శ్రేష్ఠమయినది. మనవారునూతుల ననుకూలమయినస్థలములయందు త్రవ్వింపక యింటికివై పుననే నుయ్యి యుండవలయునన్న మూఢవిశ్వాసముచేతసులభముగానిరూరనిచోట్లను కూడ త్రవ్వదురు. భూమి సమముగా నున్నయెడల వర్షము కురిసి నప్పుడు నీటివాలేప్రక్కనుండి నేలపల్లముగానుండునోయక్కడత్రవ్విన యెడల నీరు సమీపమునపడును; చెట్టుచేమలును గడ్డియు విశేషముగా మొలిచియుండుతావులను జలము సమీపముననే యుండును; గడ్డిమొల వనియిసుకభూమియందు పురుగు లేప్రక్క చేరి యుండునో యక్కడ నీరు చేరువను పడును, మనవారు బావులనుశుద్ధముగానుంచి కాపాడరు,

కొందఱు నూతులకుచుట్టును గట్టి యుంచుదు గనుక నీళ్ళు తోడునప్పుడు పయిన పడెడునీరు ముటికి కాల్యవలె నూతిలోనికి ప్రవహించుచు నేయుండును. సాధారణముగా నూతులకు గట్టున్ననుచుట్టును కాళ్ళపటపించి గచ్చు చేయకపోవుటవలన నీరు నిలిచి రొచ్చుపక్షి, ఆకలుపజలమే నూతులలోనికి దిగుచుండును గనుక దానిని త్రొక్కువారిసుఖమునకు తఱచుగా భంగము కలుగు చుండును. కొందఱు నూతులయొడ్డుననే స్నానముచేసి దేహములు తోముకొనుటవలనను బట్టలుతుకుటవలనను నీళ్ళు నూతిలోనికిచింది జలము కలుష మగును. నూతియంచుమీఁదనే బట్టలుపుళించుప్రబుద్ధులును పలువురుందురు. నూతిచుట్టును రొచ్చుపక్షి దుర్గంధసహిత మయి యున్నయెడల, ఆదుర్జలము బీటలగుండలోపలికిదిగి త్రొక్కువారి కపాయము కలుగఁ జేయుటయేకాక నీళ్ళు తోడుకొనుటకయి వచ్చి దానిని త్రొక్కువారికిసహితము కాళ్ళలో దురద పొక్కులు నారికురువులు మొదలయినవి లేచి బాధపెట్టును. కాబట్టి నూతిచుట్టును నీళ్ళుపక్షి రొచ్చుపడకుండునట్లుగా రెండునూడుగజముల వెడల్పున నేటవాలుగా నూతితట్టున నెత్తుగాను అంతకంతకు పల్లముగాను ఉండులాగున రాళ్ళుగాని యిటుకలుగానిపటిపించి పయినిగచ్చు చేయించి పశ్చిముకట్టించి పడిననీ రంతయు నొకకాలువదారిని దూరముగాపోవునట్లు చేయవలయును. నూతినమీపమున పండులు గేదెలు మొదలయినవిపక్షి పొరలునట్టిగానిమురిగిపురుగులుపడికంపెత్తునట్టిగాని గుంటలు లేకుండ చేయవలెను. నూతియొడ్డున నెవ్వరిని స్నానములు చేయనియ్యఁగూడదు; బట్టలుతుకనియ్యరాదు. గాలిచేత నెగరఁగొట్టుకొనివచ్చి పడినట్టికాని పయినుండి కొమ్మలనుండి పడినట్టికానియాకులు మొదలయినవానిని, తోడునప్పుడు తెగిపడినచేదలు మొదలయినవానిని తఱచుగా తీసివేయించవలెను, నూతియడుగునఁ జేరినమంటిని కుండముక్కలు మొదలయినవానిని కూడ నప్పు డప్పుడు తీసివేయించుచు

రావలెను. ఈప్రకారముగా చేయనియెడల నూతులలోని కలుషజలమును త్రాగినవారి కపాయకరము లయిన యనేకవ్యాధులువచ్చును గనుక బహుజాగ్రత్తగా నుండవలయును.

పానయోగ్య మయినమంచినీరు వాసనగాని రుచిగాని వర్ణము కానిలేక యద్దమువలెస్వచ్ఛమయినదిగానుండవలెను. సున్నము మొదలయిన ఖనిజము లధికముగానుండునప్పుడు నీరుబరువుగా నుండును; ఆ ఖనిజములు లేనప్పుడుగాని తక్కువగానుండునప్పుడుగాని నీరు తేలికగా నుండును. బరువునీటిచే పప్పునుకూరగాయలునుసులభముగా నుడకవు గనుక పాకముచేయుటకును త్రాగుటకునుకూడ తేలికసీరేమంచిది. అడుగున నేవిధమయినకసటును లేకుండ ప్రతిదినమును తోమిమంచినీళ్ళు త్రాగుపాత్రములను శుచిగా నుంచవలయును. మనవా రనేకులు మూతులు సన్నగానుండి లోపల చేయిపెట్టి తోముటకనుకూలముగా నుండనిచెంబులను మంచినీరుత్రాగుటకుపయోగింతురు. అట్టివానిలో మయిల తిన్నగాపోక చెరువు కలుగును కనుక సాధ్యమయినంతవఱకు మూతి వెడల్పుగా నుండుపాత్రములనే జలపానార్థముపయోగించుకొనవలెను. సున్నపురాళ్ళలో నూరినజలమునుగాని యపరిశుద్ధ మయినజలమునుగానిత్రాగినయెడలకడుపులో నెమిడికలుపలుపడుట, ఆకలితప్పుట జగటవిరేచనము లగుట మొదలయినవ్యాధులుకలుగుటయే కాక కొన్ని సమయములయందు దుష్టజలపానమువలన వాంతిభేది మొదలయిన ప్రజానాశనకరములయినరోగములుకూడ కలుగును. కాబట్టి యెల్ల వారును శుద్ధజలమును సంపాదించుటయందును దొరకినజలమును శుద్ధపఱచుటయందును మిక్కిలి శ్రద్ధ వహించ వలెను. మొట్టమొదట నిర్మల మయినజలమునేసంపాదించి దానినికలకపాఱకుండునట్లు తెచ్చి శుద్ధపాత్రములయందుపోసి పైనిమూత వేసి శుచిగానుంచి పదిలముగా కాపాడుకొనుటయే యుత్తమమైన పద్ధతి. అంతస్వచ్ఛోదకములభింపని

యెడల పయిని చెప్పినట్లు నీళ్ళు కాచికానియిండుపుగంధముపటికారపు పొడుమునూమిడి తెంకలోనిపప్పుగంధము మొదలై నయొగరుపదార్థములను నీళ్ళలోకలిపికాని జలమును శుద్ధముచేసికొనవలెను. వడియబోతలయంత్రము దొరకినయెడల దానితో నీటిని శుద్ధపఱచుకొనుట శ్రేష్ఠమయినపని. మంచిక్రోత్తబాగులను తెచ్చి కలుపజలములో నుంచినట్లయిన నీటిలోనిమయిల నవి లాగుకొని జలమును శుద్ధపఱచును. మసి బాగులుముఱికినీటినిమఱితమలినముగాచేయునని కొండఱనుకోవచ్చునుగాని బాగు నీటిని మలినపఱచుటకుమాఱుగాదానియండలినూత్నములైనమలినపదార్థముల నన్నిటినితనప్రక్క కడుగుతట్టున కాకర్షించి పయిని నిర్మలమయినతేటసీదు నిలుచునట్లుచేయును. సాధారణముగా గృహములయందు జలమును శుద్ధపఱచుటకై సులభోపాయ మొకటి గలదు. మూడు పెద్దకుండలను తెప్పించివానిని మూడు వెదురుకాళ్ళను గానికఱ్ఱకాళ్ళనుగానికలచట్రమునం దొకదానిమీఁద నొకటి కొంచె మెడముగా నిలిపి, వానిలో పయిరెండుకుండలకును అడుగు తట్టున రెండ మూడు చిన్నరంధ్రములుచేసి పయికుండలో సగమువఱకుక్రోత్త బాగులను శుద్ధమైనయేటియిసుకను పోసి, నడిమికుండలో సగమువఱకును మంచియిసుకనుమాత్రమేపోసి, దొరకినంతమంచిజలమునుపయికుండలో మెల్లగా పోసినపక్షమున జలము పైరెండుకుండల నుండియు క్రమముగా బొట్టుబొట్టుగా చిల్లులులేనియడుగుకుండలోపడి త్రాగుట కర్హమయి యారోగ్యప్రదమై నిర్మల మయినదిగా నుండును. ఇంతకంటెను సులభముగా రెండుకుండలను మాత్రమేపెట్టిపైకుండకు రెండు మూడుచిన్న చిల్లులు పొడిచి దానిలో మొదట నొకవరుస మంచియిసుకను దానిపై వరుసను మంచిబాగులను వేసిసీదు మెల్లగా చేర్చినయెడల అడుగుకుండలోనికి మంచిసీదు దిగును. అడుగుకుండలోపై నుండిదుమ్ము మొదలై నవి పడకుండునట్లుగా రంధ్రములుగలమూకుడుపయినియూత

వేసి గాలిగొట్టనిస్థలమునందీకుండల నుంచవలెను. కుండలోని బొగ్గులను, ఇసుకను, కొన్నిదినముల కొకపర్యాయము మార్చి కుండలను శుద్ధపఱచి మరల క్రొత్తవానిని వేయుచుండవలయును. ప్రయాణములలో ఇట్లుచేయుట తటస్థింపదుగనుక, ఒక పాత్రముయొక్క మూతికి బొగ్గుతునుకలుగల దట్టమయిన గుడ్డనంచిన కుట్టి కట్టి జెచ్చిననీరునుదాని గుండ పాత్రలో పోసినయెడల జలము శుద్ధమగును; అట్లుకాక యిండు పుగింజ యొదలయినవానివలన నీరు శుద్ధపఱచి యనీటిని కాచి తేటిన వైసీటినుపయోగించుచున్నను ఉపయోగించుకోవచ్చును. ఇట్లుచేయుట వలన నీటిపల్లడి చేయక సుఖము కలుగును. మంచినీళ్లు నొరకనిచోట్ల దొరకిననముద్రజలమును గాని మఱి యేనీటిని గాని కుండలో పోసి దానికి దిట్టముగా సందులేకుండమాత్ర వేసి యామాత్రమధ్యనుండి వంకరగానుండుగొట్టము నొకదానినినుటియొక పాత్రలోనికి పెట్టి మొదటి కుండనుపొయిమీఁదనుంచి క్రిందమంట పెట్టినయెడల, ఆవిరిరూపముగా గొట్టముగుండ రెండవ పాత్రలోనికి దిగిననీరు శుద్ధమై పై గాలిసోకిన తరువాత తీయ్యపడి త్రాగుటకు యోగ్యమైనదిగా నుండును. మంచి నీరు త్రాగుటవలన దాహశాంతిగలిగి, ఆరోగ్యప్రదమగును. సారాయము మొదలై నవి త్రాగినకొలఁదిని దాహమధికమయి శరీరతత్వముచెడి వివిధ వ్యాధులు సంభవించును గనుక, ఎల్ల వారును సురాపానాదులను మాని నిర్మలోదకమునే సదాపానముచేయుటకు ప్రయత్నింపవలయును. రోగుల గదులలో నుంచినమంచినీటిమీఁద నెప్పుడును మాత్రవేసి యుంచవలెను. అట్లు మాత్రవేయనియెడల రోగుల దేహమునుండి సదా విషపదార్థము లధికముగా పయికి లేచుచుండును గనుక, గాలిషూలమున ఆవిషపదార్థములు జలముతో ప్రవేశించి త్రాగుడువారికి హానిచేయును.

భోజనము.

వాయు జలముల తరువాత భోజనమే మనబ్రతుకునకు ముఖ్య ధారము. ఆహారములేక సాధారణముగా మన మిరువదిదినములకంటె నధిక కాలముజీవింపము. ఒక్కదినమన్నములేకపోయినపక్షమునకాళ్ళు లాగ లేవ సత్తువులేక బలహీనపడుదుము. రాతిబొమ్మలవలెగాక పని చేయుటవలన మనశరీరముల కటుగుదలవిశేషముగా నుండును. మనము నడుచుటవలనను, మోటాడుటవలనను, తక్కినపనులు చేయుటవలనను దేహములో కొంతభాగము తఱుగుచుండును. కొన్నిపనులు మనము తెలిసిచేయుచున్నను, శ్వాసమువిడుచుట గుండెలుకొట్టుకొనుట మొదలయిన మఱికొన్నివ్యాపారములు మన ప్రయత్న మక్కఱ లేకయే రాత్రులు మనము నిద్రపోవునపుడు సహితము మనదేహములో సదా విరామములేక జరుగుచు కొంతభాగమును వ్యర్థము చేయుచుండును. శ్వాసమువలనను, చెమటవలనను, మలమూత్రాదులవలనను శరీరము లోనిపనికిమాలినపదార్థములు పయికి వచ్చుచుండుటయందఱకును తెలియును. ప్రాతఃకాలముననిద్రలేవఁగానే తూచుకొని పనిచేసివచ్చి మరల భోజనముచేయుటకుముందుతూచుకొన్నపక్షమున మనుష్యుడు బరువు తక్కువగానుండును. ఈప్రకారముగా ప్రతినిమిషమును మనము పని చేత ఖీణించుచున్నపక్షమునకొంచెముకాలములో మనము శుష్కించి నశింపవచ్చును. కాబట్టి పనివలన శరీరములో పోయినభాగములు పూర్తిపడుటకయి యేదోసాధనము కావలసియుండును. మనము భుజించెడియాహారమే యీపనిని చేసి మనదేహములు సన్నగిల్లి శిథిలము కాకుండ కాపాడుచుండును. ప్రతిదినమును మనదేహమునుండి చెడిన

పదార్థ మెంత పయికిపోవునో యంతయాహారము లోపలికి పోవుచుండ వలెను. మనము తినెడియన్నము, కూరలు, పప్పు, పండ్లు మొదల యినవిమనశ్శరీరమునకంటెవిజాతీయములుగా కనబడుచుండునుగనుక, అవి యెట్లు మాంసములోను, చర్మములోను, ఎముకలలోనుసరముల లోను ప్రవేశించి వాని కెట్లు పుష్టికలుగఁ జేయునాయని సంశయము కలుగవచ్చును. అవి రక్తరూపమును పొంది శరీరమంతటనువ్యాపించి తలలోను, కాళ్ళలోను, చేతులలోను, గోళ్ళలోను, ప్రేళ్ళలోను, తెక్కిన సమస్తావయవములలోను జొచ్చి వాని కెల్లను బలము కలుగఁజేయును. ఈ నెత్తురు తలవెండ్రుకల కంటెను సన్నముగానుండురక్తవాహికలనఁ బడు సూక్ష్మము లయినగొట్టములగుండ సూదిమొన మోపినంతమేర నైన నెడము లేకుండ శరీరమునం దంతటను వ్యాపించును గనుకమన దేహముమీఁద నెక్కడ కొంచెము సూదితో పొడిచినను, ఏదోయొక రక్తవాహిక పగిలి పయికినెత్తురు రాకమానదు. ఇటువంటిసూక్ష్మనాళ ములగుండ నిరాతంకముగా పోవునట్లు చేయుటకయి మనముభుజించెడి యాహారమును పలుకులు లేకుండ మెత్తిగా కాటుకవలెనూరిపలచగా నీటిలోకలిపి చిక్కనిపాలవలెఁ జేయవలెననుట యెల్లవారికిని తెలిసిన సంగతియేకదా ? ఉప్పు పంచూర మొదలయినవి కొన్నిసులభముగా నీటిలోకరగింపకలిసిపోయినను, మెతుకులు, రొట్టె, కూరలు మొదలయినవి విశేషప్రయత్నముచేసి పనిచేసినంగాని నీటిలో కలిసిపోవు. కాఁబట్టి మనము ముద్ద నోటిలో వేసికొన్నతోడనేచక్కఁగానమలియుమ్మితో కలిసినతరువాత మఱి మ్రింగవలయును. అట్లు చేయక కొందరపడి మ్రింగినపక్షమున తిన్నయన్నము జీర్ణమయి బలమియ్యక పోవుటయే కాక, అజీర్ణాదితోగములుకూడ పుట్టును. మనయుమ్మి నమలినపదార్థములను పలచపడునట్లు చేయుటయేకాక వానిలో కొన్నిటిని కరగించెడిగుణమునుకూడ కలిగియున్నది. కాఁబట్టి మన మేదితిన్నను సావ

కాశముగా నమలి యుమ్మితో చక్కగా కలిసినతరువాత నేమింగవలయును. ఇట్లుమింగినపదార్థములు గొల్తుక్రోవికి వెనుకతట్టున నుండు గొట్టముగుండపోయి జీర్ణకోశములో పడును. ఈజీర్ణకోశము వీని నన్నిటిని కలియఁగలిపి, అక్కడ నూరుచుండెడుజరరాగ్నిరసముతో చేర్చఁగా, ఆజీర్ణరసబలముచేత తిన్నవస్తువులు పక్వమై గంజివంటి యన్నరసముగా మారును. ఆయన్నరసములో కొంతభాగము జీర్ణకోశము యొక్కప్రక్కల నుండుసూక్ష్మరంధ్రములగుండ దేహములోప్రవేశించి కొంతభాగము వస్తువులను జీర్ణముచేయు పైత్యరసముతోచేరి ప్రేగులగుండ పోవుచు ప్రేగులపొడుగున నుండుసూక్ష్మరంధ్రములదారిని శరీరములో ప్రవేశించుచు రాఁగా, మిగిలిన పనికిమాలినజీర్ణముకానిపదార్థము మలరూపమున పయికి వెడలిపోవును. ఈప్రకారముగా దేహములో ప్రవేశించినయన్నరసము కండరములు, నరములు, ఎముకలు, చర్మము, గోళ్లు, వెండ్రుకలు మొదలయినవానితోచేరి వాని కన్నిటికిని పుష్టిని కలుగఁజేయును.

ఆహారయు దేహమునందు ప్రవేశించి పుష్టిని కలుగఁజేయుక్రమమును కొంత గ్రహించితిమి గనుక, ఇంక నెటువంటియాహారము బలప్రదమో యెటువంటిదానిచేత శరీరముపెరుగునో యెన్నిసారులెప్పుడు భుజింపవలయునో కొంత తెలిసికోవలసి యున్నది. మనము పుట్టఁగానే మనము పెరుగుటకయిభగవంతుఁడుపాలాహారముగాకల్పించియున్నాఁడు. మనదేహపోషణమునకయి కావలసినపదార్థము లన్నియు పాలయందిమిడియున్నవి. పాలలో మాంససారమును, క్రొవ్వను, పిష్టసారము (పిండి) తోఁగూడినపంచదారయు, ఉప్పును, జలమును కలిసియున్నవి. కాబట్టి మానవదేహముల కీయందుపదార్థములు నావశ్యకములు.

3. మాంససారము.—కండ పట్ట దగినమాంససారమువలన శరీరబలమును దృఢత్వమును మనోబలమును కలుగును. ఈమాంస

సారము పాలతోఁ జేసెడుజున్ననందును మాంసాహారములయందును విస్తారముగా నుండును. ఈపదార్థము కొంచెముగానో గొప్పగానో బియ్యము మొదలయినవానియందును కాయధాన్యముల యందును దుంపలయందును కూరగాయలయందును కూడనుండును. ఇది యెంత మనముభుజించి జీర్ణముచేసికొందుమో మన దేహబుద్ధిబలములంతయధికముగా నుండును.

2. క్రొవ్వ—మొదడును సరములను వృద్ధిచేయఁదగిన యీ క్రొవ్వ మనదేహమునందు వెట్టను పుట్టించి కాపాడును. పాలలోని వెన్నయును నేయియు క్రొవ్వపదార్థములే. ఈపదార్థము నువ్వులు మొదలయిన ధాన్యాదులయందుకూడ నుండును.

3. పిష్టసారమును పంచదారయు—ఇవి దేహములో నేభాగమునుపోషింపక పోయినను వెట్టనుపుట్టించి శరీరసుఖమునురక్షించును. పాలుతియ్యగా నుండుటచేతనే యందులో పంచదార కలిసియున్నదని యందఱును తెలిసికోవచ్చును. ఇది యొక్కచెఱకుగడలలోమాత్రమే కాక చిరగడము మొదలయిన దుంపలయందును ద్రాక్షపండ్లు మొదలయిన ఫలములయందునుగోధుమలుమొదలయిన ధాన్యములయందును కూడనుండును. వీనిలో పిండియున్నదని వేతేచెప్పనక్కఱయుండదు.

4. ఉప్పు—మనకు పయికి తెలియకపోయినను పాలలోకొంచెముప్పుచేరియుండును. ఉప్పు, సున్నము, మొదలయిన ఖనిజపదార్థములనేకములు పండ్లయందును మనము ప్రత్యేకముగా భక్షించులవణమునందును చేరి యుండును. ఇవి యెముకలుమొదలయినవానిని వృద్ధి పొందించుట కుపయోగించును. ఉప్పుతగినంత తిననియెడల పేగులలో పురుగులును పెక్కువ్యాధులును పుట్టును.

5 జలము—మనముతినెడు ప్రతివస్తువునందును పయినిచెప్పిన నాలుగువిధములయిన పదార్థములను వేఱుచేయఁగా మిగిలెడిదంతయు

జలమే. ఇది పాలు పెరుగు మొదలయినవానిలో విస్తారముగానుండును. మనము భుజించెడి యాహారములో నొక్కపాలు పయిని చెప్పినగట్టి పదార్థమును రెండుపాళ్ళు జలపదార్థమును చేరియుండవలెను.

పయినిచెప్పిన పదార్థములయందు దేహపుష్టికేదేది యెంతెంత కావలయునో అంతంత పాలుచేరియున్నదిగనుక, పాలు సుఖముగా జీర్ణమయి శిశువులకు మంచిశరీరపోషణమునుజేయును. ఆవుపాలు మనుష్యులపాలకంటె చిక్కనివిగాను పంచదారతక్కువకలవిగాను ఉండును గనుక, శిశువులకుపోషింపవలసిన పాలుగాని నీళ్ళుకలిపి కొంచెముపంచదార వేసిమితిపోయవలెను. పులిసిపోయినపాలనుగాని, మిక్కిలివేడిగానున్నపాలనుగాని, బొత్తిగాచల్లారిపోయినపాలనుగాని, శుచిగానుండని పాత్రములలోపోసిన పాలనుగాని, పిల్లలకుబోసినయెడల దేహానోగ్యమునకు భంగముకలుగజేయును. కాబట్టి తల్లులుశిశువులకుపోతపాలు పోయుటలో మిక్కిలిజాగ్రూకతగలిగి యుండవలెను. శిశువులకన్నము మొదలయిన గట్టియాహారమును విస్తారముగాపెట్టెనుగాడదు. అట్లు పెట్టెడుపక్షమున తిన్నయన్నము బలమునుకలుగజేయక యజీర్ణమగుటయేకాక బలప్రదమయిన పాలయం దరుచినికలిగించును. శిశువులకుగించుకోలేనిపదార్థములను పెట్టుటచేతనే, సాధారణముగా నెగువులును బాల (పాప) రోగములుచువచ్చును; ఎగువులు మొదలయిన చాలవేళ రాకపోయినను శిశువులు వ్యాధిగ్రస్తులును బలహీనులునయియూవజ్జీవమును రోగిస్థులుకావచ్చును. శిశువులు పెరిగి పెద్దవారయ్యెడుకొలదిని గట్టియాహార మధికముగా కావలసియుండును. అయినను పిన్నలుగాని పెద్దలుగాని బలముకావలసినయెడల పాలు తగినన్ని పుచ్చుకొనుచుండవలెను. పాలను చక్కగాకాచి, అందులో కొంచెము చక్కెర వేసి, ఆవిరిలేచుచున్నప్పుడే యావేడిపాలను సందులేకుండ సీసానిండ్పొసి, పెంట్లనే బిగువైన మూతనువేసి లోపలికి గాలిపోకుండ దానిచుట్టును

మైనమంటించి యుంచినపక్షమున, పాలు చెడిపోకుండ నెలలకొలది నిలువయుండును. కొన్ని దేశములలో పాలెండఁబెట్టి గడ్డచేసి, కావలసినప్పుడు నీరుకలిపి వాడుకొందురు. పాలలో కొంచెము పంచదార వేసి సన్ననిసెగమీఁద విడువక కాచఁగాకాచఁగా తుదకాపాలు గడ్డకట్టును. తరువాతదాని నెండలోఁబెట్టి చక్కఁగా నెండనిచ్చి గాలిప్రవేశింపనిపాత్రములో నిలువచేసి కావలసినప్పుడెల్ల సాలగడ్డలో కొంచెముతీసి దానిని వేడినీటిలో వేసినయెడల, మంచిపాలయి త్రాగుటకర్హముగానుండును. ఈ దేశములో వివిధములయిన ధాన్యములు మనుష్యులకు ముఖ్యాహారముగానున్నవి. వానిలో నెల్లను బియ్యముతక్కువసారముగలదిగానున్నది. గోధుమలు, జొన్నలు, చోళ్ళు మొదలయినవి బియ్యమునకంటె నెక్కువసారముగలవి. వరియన్నము తినువారికంటె జొన్నయన్నమును గాని చోడియంటలినిగాని తినువారెక్కువబలమునగలిగియుండురు. వరియన్నములో పప్పుకలిపి భుజించినయెడల నెక్కువబలము చేయును. అన్నముతోఁగూడ మాంసాహారమును జేర్చినయెడల మిక్కిలిబలప్రదమైనను, మాంసభక్షణముచేయనివారు పాలువిస్తారముగా త్రాగినయెడల దానితోనమానమైన బలము నేచేయును. ఒకరికిబలముచేసి యిహారముకరికి బలముచేయదు. బలముకలిగి యారోగ్యదశలోనున్న వారుతిని యతిగించుకొనిపుష్టినిపొందదగినపదార్థములను బలహీనులును బాలురును వృద్ధులును జీర్ణింపఁజేసికొలేకపోవుదురు. ఇంట తినికూరుచుండెడి భోగులకన్న దేహపరిశ్రమముగలిగి పాటుపడెడివారి కధికసారముగల యాహార మెక్కువగా కావలెను. కాఁబట్టి యెల్ల వారునుతమ దేహస్థితి కనుకూలమయినయాహారమునే పుచ్చుకొనుచుండవలెను.

వరియన్నము గంటలోజీర్ణమగును; పప్పు మొదలయిన యుడికిన కాయధాన్యములుమూడుగంటలలోజీర్ణమగును. గోధుమరొట్టై, నేయి జున్ను మొదలయినవి మూడుగంటలముప్పుదినిమిషములలో జీర్ణమగును,

కండపుష్పిచేసెడు దుంపకూరలును కొన్ని కాయకూరలునునాలుగుగంటలకుఁగాని జీర్ణములుకావు. కాచినపాలు రెండుగంటలలో జీర్ణమగును. మాంసాహారము తగినంతలేని యాహారమును తినువారు దేహబలమును చుఱుకుఁదనమును తక్కువగలవారుగా నుందురు; వారిలో కొందఱికి బుద్ధిసూక్ష్మతయున్నను, వారు చాలసేపు కఠినమయిన దేహపరిశ్రమ మునకోర్చియుండఁజాలరు. కాఁబట్టిమాంసాదులుతినినవారు సెనగలు, కందులు, పెసలు, మినుములు, చిక్కుళ్లు మొదలయినకాయధాన్యములను పాలను సాధ్యమయినంత యధికముగా భుజించుచుండవలెను. మాంససారము పాలలోకన్నను కాయధాన్యములలో సధికముగానుండును. అయినను కాయధాన్యములఱుగుట కష్టముగనుక, బలహీనులును బాలురును తగినంత శరీరపరిశ్రమములేనివారునువానినితక్కువగా తినవలెను. కాయధాన్యములు నూతనీశ్వయందు వేగముగా నుడుకవు కాఁబట్టి ప ప్లేటినిశ్వతో వండుటమంచిది. వరియన్నమును, మధురాహారములును, నేయియు, విస్తారముగా తినువారు స్థూలకాయులయి కఠినమయినపనిని చేయుటకు శక్తులుగాక, ముసలితనమురాకమునుపేతల తెల్లపడినవారుగుదురు. బాలురు మధురాహారములనతివిస్తారముగా తినెడుపక్షమున, పండ్లకుజబ్బుచేయుటయేకాక యితరపదార్థములనుతినుటకు వారికాకలిలేకపోవును. వరియన్నమునకంటెజొన్నలు మొదలయిన వానియన్న మెంతో యధిక సారవంతమయినను, దానినివిడిచిపనిపాటులు లేనిధనికులనుజూచి పాటుపడెడుబీడవాండ్రుకూడనాగరికు లనిపించుకోవలెనని వారివలెవరియన్నమునుసంపాదించుకొని తినుటకయి ప్రయాస పడుట మిక్కిలి యవివేకకార్యము. చక్కఁగాపండిన పండ్లుమంచియూహారము. పచ్చికాయలను మిగులమౌగినపండ్లనుమాత్రముతినకూడదు. వండినయన్నమును చాలసే పట్టెయించినయెడల పాడయి తినుట కసర్థమగును. ఏలకులు, లవంగములు, మిరియములు, జాజికాయ,

జాపత్రి, మొదలయిన సంబంధములు మితముగా తిన్నయెడల, ఆహారమును జీర్ణింపజేయునుగాని, మితముతప్పితినినయెడల జీర్ణాశయమును పాడుచేయును. వట్టిపోక చెక్కలతో తమలపాకులను నమలుట నిష్ప్రయోజనమగుటయేగాక దానివలన పండ్లకు జబ్బుకూడ కలుగును.

మనకాకలి తీతినట్టుకనబడఁగానే యన్నము తినుటమానివేయవలెను. పదార్థముల మందలి యభిరుచినిబట్టి యెక్కువగా తిన్న పక్షమున పలువిధములైన చెఱుపులుగలుగును. మితిమీరితినుటవలన తిన్నయాహారములో కొంతజీర్ణముగాక ప్రేగులలో నిలిచియుండి రోగమునుపుట్టించుటయేగాక క్రిమక్రమముగా జీర్ణసాధనములను దుర్బలపఱచి మిక్కిలి చెఱుపుచేయును. కొన్ని పదార్థము లాలస్యముగాను కొన్ని పదార్థములు వేగముగాను జీర్ణమయినను మొత్తముమీఁద ఆహారముజీర్ణమగుటకు మూడుగంటలసేపుపట్టును. జీర్ణరసము చక్కఁగా నూరుటకు జీర్ణాశయమున కటుతరువాత రెండుగంటలైనను విశ్రాంతి కావలెను. కాబట్టి యొకసారి భోజనమైనతరువాత అయిదుగంటలలోపల మరల భోజనముచేయకుండుట మంచిది. మధ్యమధ్య గడియగడియకునేదైనను తినుచుండెడు పక్షమున, ఉడుకుచున్న బియ్యములో నడుమనడుమ బియ్యము సోయుచువచ్చినచో నన్నము పాడగునట్లే తిన్న పదార్థములు తిన్నగా నలుగక వ్యాధులు కలుగును. సాధారణముగా ప్రాతఃకాలమున తొమ్మిదిగంటలకనఁగా జాముప్రొద్దెక్కి భోజనముచేసి, మరల మధ్యాహ్నము రెండుగంటలకును, సాయంకాల మేడుగంటలకును, భోజనముచేయుట యారోగ్యప్రదము. దేహపరిశ్రమము విశేషముగా లేనివారు ప్రాతఃకాలమున పదిగంటల కొకసారియు, రాత్రి యేడుగంటల కొకసారియు, రెండుభోజనములు చేసినఁజాలును. పనిపాటులుచేయువారు ప్రాతఃకాలమున పనికిపోకముందు కొంచెమన్నము తినిపోయి, మధ్యాహ్నమువచ్చిత్తప్పిగా భోజనముచేయవలెను ఎల్ల వారికిని రాత్రిభోజనము

లఘువుగానుండవలెను. రాత్రి మిక్కిలి స్రోద్ధుపోయి భోజనముచేయ గూడదు. భోజనమునకునునిద్రకునుమధ్య రెండుమూడుగంటలసేపవకాశ ముండవలెను గనుక, రాత్రియేడుగంటలకు భోజనముచేసిపదిగంటలకు పరుండుట మిక్కిలి సుఖకరము. దినమునకొకసారియే వెక్కిరిముగా భుజించుటకంటె మితముగా రెండుసారులు భోజనముచేయుట మంచిది. కాయగూరలు మొదలయిన భోజనపదార్థములనుప్రతిదినమునొక్కటి గానేచేయక మార్చి పలువిధములుగా పాకముచేసి తినుట యారోగ్య ప్రదము. నోటిలోని యన్నమంతయు చక్కగా ఉమ్మిసీటితో కలియు నట్లుగా బాగుగ నమలిమఱిమింగవలెను. తిన్నగానమలనియెడలనజీర్ణ వ్యాధికలుగును. భోజనమయినతరువాత కఠినమైన దేహపరిశ్రమము చేయఁగూడదు; మెల్లగా కొంచెముసేపు నడుచుట మంచిది. ఇత్తడి రాగి మొదలయిన చిలుముపట్టెడు పాత్రలలోని భోజనపదార్థములు మాత్రమేకాక నీసపుపాత్రములలోని పదార్థములును విషమెక్కి రోగ హేతువులగును. తగరపు గిన్నెలలో పోసెడు మజ్జిగ మొదలయినవి చేటువుచేయవుగనుక, తిండివస్తువులుపెట్టెడు రాగియిత్తడిపాత్రములకు తగరపుపూత పూయించి మఱివాడుకోవలెను. బాలురకు కారపువస్తువులు విస్తారముగా పెట్టఁగూడదు. బాలురయొక్కయు వృద్ధులయొక్కయు భోజనము సులభముగా జీర్ణముకాదగినదిగా నుండవలెను. పదునాఱు సంవత్సరములు వచ్చువఱకును బాలురు మూడుసారులకు తక్కువగా భోజనముచేయగూడదు. ఇతరసమయములయందుకంటె వాంతి భేది వ్యాపించియున్న కాలములో భోజనవిషయమయి యెక్కువశ్రద్ధను వహింపవలెను. ఆకాలమునందు పచ్చికాయలను, ఆకుకూరలను, సులభముగా జీర్ణముకానిసమస్తవిధములయిన పదార్థములను, తినకుండవలెను.

—:0:—

దేహ గేహ పరిశుద్ధతలు

—:0:—

దేహరోగ్యమునకు భోజనపదార్థములు మొదలయిన విమాత్రమే కాక మనయాత్మకు వాసస్థానమయిన దేహమును, దేహములకు వాసస్థానములయిన గృహములను, కూడ సదా శుచిగానుంచుట యత్యంతావశ్యకము. దేహమును శుచిగానుంచుటకయిన త్యస్నానమును, దంతధావనాదులును, ధౌతవస్త్రధారణమును, అనివార్య ధర్మములయి యున్నవి. వీనిలో నేనిని మనము నిరాదరముచేసినను దాని ఫలము వెంటనే కానబడి శరీరారోగ్యమున కనేకవిధములయిన చెఱుపులు కలుగును భూతదర్పణమును బెట్టి పరీక్షించి చూచినయెడల మనచర్మమునిండను సంఖ్యాతీతములయిన రంధ్రములున్నట్లు కానవచ్చును. సూక్ష్మైతి సూక్ష్మములైన యారంధ్రముల దారిని మనశరీరములోనుండి దుర్జలమును పనికిమాలిన యితరకలుష పదార్థములును సదాపయికి వెడలుచుండును. ఆకలుషపదార్థములతోఁ గూడిన జలము నేమనము స్వేదమనియు చెమ్మటయనియు వాడుదుము. అది యెప్పటిదప్పును పయికిరానియెడల, శరీరముననిలిచి యనేకవిధములైన యపాయములను గలుగఁజేయును. దానివలన నొకానొకప్పుడు ప్రాణాపాయము సహితము సంభవించును. కాబట్టి యామార్గములు కష్టపడిపోకుండునట్లును ధారాళముగా స్వేదజలము పయికి వెడలిపోవు కేప్రతిబంధమును కలుగకుండునట్లును

చేయుచుండవలెను. చెమ్మట పయికి వెడలుటకయి యేర్పఱచిన రంధ్రములు మనయటచేతిచర్మములో చదరపుటంగుళమునకు మూడువేల యేనూఱుచొప్పననుండును. మన దేహముయొక్కయితర భాగములయందీరంధ్రము లింతవిస్తారముగా లేకపోయినను, మొత్తముమీఁదచదరపుటంగుళమునకు రెండువేల యెనిమిదివందలచొప్పన నుండునని శారీరశాస్త్రజ్ఞులు చెప్పియున్నారు. ఈరంధ్రములు చర్మముమొక్కయడుగు భాగమునందుండెడుస్వేదగ్రంధులలోనుండివచ్చినస్వేదనాళములయొక్కముఖద్వారములయి యున్నవి. ఇవిగాక చర్మములో స్వేదోత్పాదక గ్రంధులనఁబడెడి యొకవిధమయిన క్రొవ్వును గలిగించెడి మాంసగోళములుండివానిలోనుండి చమురునదాపయికి వెడలిచర్మమును తడుపుచుండును. ఈచమురుమూలముననే, మనచర్మము గాలిచేతను వేడివేతను బీటలువాటి యెండి పగులక మృదువుగానుండును. మనము ప్రతిదినమును స్నానముచేసి దేహమునుతోముకొనిశుచిగానుంచనిపక్షమున లోపలినుండి చెమ్మటతోవచ్చి దేహమునంటుకొనెడి సూక్ష్మములయిన కలుషపదార్థములవలనను పయినుండి గాలి కెగిరివచ్చిపడెడు సూక్ష్మములయిన భూరేణువులవలనను పయినిజెప్పిన రెండువిధములయినరంధ్రములునుపూడిపోయి దేహరోగ్యమునకుభంగముకలుగును. రంధ్రములు మనగృహములోఁగలముటికినీటిని వెలుపలికిఁగొనిపోవుతూములవంటివి. వీధులలోని ముటికికాలువలలోనికి గృహమునుండి ముటికినీటిని గొనిపోయెడు తూములను వీధివై పున మూసివేసినపక్షమున, లోపలకలుషజలము నిలువయుండి కంపెత్తియెంతగవ్వుము కలుగఁజేయునో యనుభవముగలవారికి స్వేదనాళాదుల రంధ్రములు మూతపడుటచేత పయికి రావలసినదుర్బలాదులు దేహములోపల నె నిలిచిపోయి యెంతచెఱుపును గలుగఁజేయునో సులభముగా తెలియవచ్చును.

స్నానము—నునము నిత్యమును శరీరముచక్కఁగాతోముకొని

స్నానము చేయుచున్న పక్షమున, స్వీదనాశములు మొదలైన వానియొక్క ద్వారములు మన్నుచేత పూడిపోక తెఱచుకొనియుండి లోపలినుండి కలుషపదార్థములతోఁ గూడిన చెమ్మటఘాతముగా పయికిపోవుచుండును: గజ్జమొదలయిన చర్మరోగములు రాకుండును; శరీరమునకు బలమును నుఖమును కలుగును. మన దేహమును తిన్న గాతోముకొని స్నానము చేయనియెడల, బలోత్సాహములు తగ్గుటయేకాక దేహమున ముఱికి యంటుకొనియుండి కలుషజలము తిన్నగా పయికిపోవుట కవకాశము లేక చిడుము మొదలయినవి పట్టును. చెమటరూపమున నొక్కదినములో నొక్క శరీరమునుండి బయలు వెడలెడు కలుషజలము పెద్ద సారాబుడ్డెడు కంటే నధికముగా నుండును; ఆజలములో కలిసి పయికివచ్చెడి యితర కలుషపదార్థములు దినమునకరతులముకంటే హెచ్చుగా నుండును. ఇవి యన్నియు నెప్పటివప్పుడు పైకిపోవుచు దేహమారోగ్యదశలో నుండుటకు స్నాన మత్యంతావశ్యకము. పానమునకువలెనే స్నానమునకును శుద్ధజలమే కావలయునుగాని యేదోయొకనీరు పనికిరాదు. ముఱికినీరు పోసి కొనుటవలన గజ్జలేచును. ఉడయకాలమున స్నానముచేయుట మిక్కిలి మంచిది. అయినను కూలినాలిచేఁగి కొని పాటుపడువారు సాయుకాలము స్నానముచేయవలెను. అన్నము తిన్నతోడనేగాని తిన్నయన్నముజీర్ణమగుచున్న సమయమునందుఁగాని స్నానముచేయరాదు. ప్రాతఃకాలమున స్నానము చేయలేనివారు భోజనముకు ముందు చేయవచ్చును. దేహపరిశ్రమము చేయుటచేత చెమ్మట పట్టియున్నప్పుడు నీళ్ళుపోసి కొన్నపక్షమున జలుబుచేసిజ్వరాదులు సంభవించును. కాబట్టి చెమ్మట యాతీ చర్మము పొడిగానున్నతరువాతనే యట్టివారు స్నానముచేయవలెను. గాలికొట్టుచున్న స్థలములో బట్టబయలను స్నానముచేయక సాధ్యమయినంతవఱకు పయికికప్పున్న గాలికొట్టని స్థలములో నీళ్ళు పోసికొనుచుండవలెను. ఒడలిముఱికి తిన్నగా పోవుటకయినీళ్ళుపోసికొను

నప్పుడు సబ్బుతోఁగాని కుంకుడుకాయలరసముతోఁగానిరుద్ధుకోవలెను. సబ్బు తఱచుగా రాచుకొనుట మంచిదికాదు. అతిగంట సేపటికంటె నెక్కువకాలమునీళ్ళలోనుండఁగూడదు. చన్నీళ్ళలోనైన పక్షమునపావు గంటకు లోపల నెన్నానము ముగింపవలెను. వయసులో నున్నవారును బలముగలవారును చన్నీళ్ళలోన్నానము చేయవలెను. చన్నీళ్ళుపోసికొన్న తోడనే శరీరముజివ్వుమచిల్లగానున్న నుతరువాత దేహాయంత్రములకు ప్రోత్సహముకలిగి రక్తప్రసారము చుఱుకుఁదనమునుపొంది సుఖము కలుగును. చన్నీళ్ళుపడనివారును బాలురును బలహీనులును వ్యాధిగ్రస్తులును గోరు వెచ్చనినీళ్ళుపోసికోవలెను. శీతాకాలములో బలముగలవారు సహితము నులివెచ్చనినీళ్ళుపయోగించవచ్చును. మిక్కిలి వేడిగానుండు నీళ్ళెప్పుడును పోసికొనఁగూడదు. మిక్కిలి శరీరప్రయాసముపడినవారును, ఎండకాలములో బహుదూరమునడిచివచ్చినవారును, కండలకు దెబ్బలుతిగిలినవారును, వేడినీళ్ళుపోసికోవలెను. మిక్కిలి వేడినీళ్ళుపోసికొనుట వలన దేహపటుత్వము చెడిపోవును. ఈ దేశములో పసిబిడ్డల కుడుకు నీళ్ళుపోసిడు దురాచారము విస్తారముగానున్నది. వేడినీళ్ళు పోయుట వలన శరీరముకంది బహువిధములయిన చెఱుపులుకలుగును. కాబట్టి పసిబిడ్డలకుగోరు వెచ్చనినీళ్ల నేపోయుచుండవలెను. ఎల్లవారునున్నానము కాఁగానే మొట్ట మొదట నన్నబట్టలతోతడియంతయు పోవునట్లుగా శరీరమంతయు చక్కఁగాఁతుడుచుకొని తరువాత వెట్టపుట్టుటకయిమునుగు బట్టతో దేహమును కందునట్లు గట్టిగా రాచుకొనవలెను.

దంతధావనము—స్నానముచేసి దేహముననున్న ముఱికిపోఁ గొట్టుకొనుట యారోగ్యమున కెట్లావశ్యకమో యట్లే ప్రతిదినమును దంతములను శుద్ధిజేసికొని పండ్లపాచిని పోఁగొట్టుకొనుట యత్యంతావశ్యకము. నోరు కంపుపోవునట్లుగా పండ్లుతోముకోనిపక్షమున శ్వాస వాయువు దుర్గంధముతోఁగలిసి పెక్కు చెఱుపులను గలుగఁజేయును,

కాబట్టి యెల్ల వారును ప్రతిదినమును ప్రాతఃకాలమున శుద్ధముగా పండ్లు తోముకొని పుక్కిలించి యుమిసి తాటాకుతో నాలుకగీచుకొని మొగము కడుగుకొనవలెను. నల్లకచ్చికతోఁగాని, ఇసుకతోఁగాని ఇసుకపొడుముతోఁగాని, మోటుగానుండు పుల్లలతోఁగాని, పండ్లు తోముకొనఁ గూడదు. అట్లు తోముకొనుటవలన దంతములఱిగి కొంతకాలమునకు పండ్లనొప్పలు మొదలయినవి కలుగును. బొగ్గునుగాని కాల్చిన పోక చెక్కనుగాని మెత్తగానూరి దానిలో కొంచెముప్పుపొడుముకలిపి యా మెత్తనిపొడుముతో కొంచెముసేపు పండ్లుతోముకొనిముఖప్రక్షాళనము చేసికొనవలెను. విస్తారముసేపు దంతధావనము చేయఁగూడదు. అప్పుడప్పుడు పటికపొడుముకలిపిన నీళ్ళను కొంచెముసేపునోటఁబట్టి పుక్కిలించి యుమియ్యటవలన పండ్లచిగుళ్ళకు బలముకలుగును.

వస్త్రధారణము—మన దేహములోపలనుండి సదా పయికి వచ్చుచుండెడి చెమ్మట, మన్ను మొదలయిన వేపుడును మనముధరించుకొనెడు బట్టలకు పట్టుకొనుచుండును; అంతేకాక పయినుండి గాలిలోఁ జేరివచ్చెడు దుమ్ము మొదలయిన కలుషపదార్థములుగూడ కొంతవఱకు పయిబట్టలకుంటుచుండును. ఈరెండుకారణములచేతను మాసిపోయిన బట్టలను వెంటనేవిడిచి, చక్కగానుతికిన శుద్ధవస్త్రములను కట్టుకొనుచుండవలెను. అట్లుచేయక మాసినబట్టలనుగాని మాసినట్లు కనఁబడని రంగుబట్టలనుగాని మరలమరల కట్టుకొన్నపక్షమున, స్నానముచేసిశుచిగానున్న ప్రయోజనములేక బట్టలనంటుకొన్న యపరిశుద్ధతలు మరల దేహమునఁ జేరిగజ్జి, చిడుము మొదలయిన చర్మరోగములను పుట్టించుటకు హేతువులగును. కాబట్టి దేహరోగ్యమును కోరువారందఱును మ్మాసిన బట్టలెప్పటివప్పుడు తీసివేసి యుతికినబట్టలను కట్టుకొనుచుండవలెను. మడిబట్టలని పేరు పెట్టి చిరకాలముతుకకుండిన పట్టుబట్టలు మొదలయిన ఘుటికఁబట్టలను నెలలకొలఁదిదినములు కట్టుకొనుచుండెడు దుర్ఘాచార

మీ తెలుగు దేశమునందు వ్యాపించియున్నది. ఈమడిబట్టలుజడ్డుతోను చెమ్మట ముటికి మొదలయినవానితోను గలిసి కంపెత్తుటయుఁ గలదు. వివేకులయినవారిదురాచారమునుమానిభోజనసమయమునందు చక్కఁగా నుతికి జెచ్చిన ముటికి లేనిబట్టలనుకట్టుకొనెడి సదాచారమును నేర్చికొనవలెను. వృగాదులకు దేహములమీఁదబొచ్చు మొదలైనపున్నట్లుగా మనమృదు దేహములయొక్క సంరక్షణమునకై యేమియులేదుగనుక, మనము దేశ కాలానుగుణముగా నూలుబట్టలుబొచ్చుబట్టలు మొదలైనవానిని ధరించుకొని శరీరమునుకాపాడుకొనుచుండవలెను. చలిదేశములయందుండువారును, చలికాలమునందుష్ణ దేశములయందుండువారును, బొచ్చుబట్టలనుధరించుకొనవలెను; ఉష్ణ దేశములయందుండువారికిప్రతివస్త్రములు చాలియుండును. శీతకాలమునందు వెట్టచేయుబట్టలు లేక పోవుటవలన బీదలనేకులు జ్వరాదులచేత బాధపడుచుండును. అట్టివారు నగలకును వైద్యులకును వ్యయముచేయుటకుమాటుగా దానిలోకొంత సొమ్మును కంబళ్ళు మొదలయిన వెట్టచేయుబట్టలకింద నుపయోగించిన నెంతో ప్రయోజనకరముగానుండును. మనయవయవములలో నెల్లను ముఖ్యములయిన శిరస్సును కడుపును మనముముఖ్యముగాకాపాడుకొనవలెను. ఎండలోనడుచునప్పుడు మనతలమీఁదపాగానుగానిటోపీగాని తప్పుకయుంచుకొనవలెను. తలగుడ్డ మిక్కిలి బరువైనదయిన పక్షమున రక్తప్రసారము సరిగాజరగక శిరోవేదనము మొదలయినవికలుగునుగాన సాధ్యమయినంతవఱకు మిక్కిలి తేలికయినతలగుడ్డనే పెట్టుకొనుచుండవలెను. మిక్కిలిబిగువుగా బట్టలు కట్టుకొనుటవలన రక్తవ్యాపనమునకు భంగముకలిగి పెక్కుకీళ్ళుసాభవించును. కాబట్టి యెవ్వరును బట్టలను మిక్కిలి బిగువుగా నేభాగమునందును కట్టుకొనకుండవలెను. మనలోననేకులకు మొలగజ్జి మొదలయినవి కలుగుటకు బట్టబిగించికట్టుకొనుటయే కారణము. ప్రేగులు, శ్వాసాశయములు, మొదలయినవాని

సంరక్షణమునిమిత్తము సదాబట్టయుండుటయూవశ్యకముగానెప్పుడును కడుపుపయిని చొక్కాతోడిగియుండుట మంచిది. తొమ్మయొక్క సంరక్షణనిమిత్తము వెట్టచేసెడు ప్లానలు మొదలయిన బొచ్చుబట్ట లవశ్యముగానుండవలెను. చెమ్మతోతడిసినబట్టలను వెంటనేతీసివేయవలెను తీసివేయుటకుపీలు లేనిపక్షమున, అవియాలువఱకునిటునటు తిరుగుచుండవలెను. లేనియెడల తడిబట్టవలన మిక్కిలి చెఱుపుకలుగును. నదులలోను చెఱుపులలోనున్న నముచేసితడిబట్టలతోవచ్చుచుండుటయుమధిపేరు చెప్పివిధవలు మొదలైన వారుతడిబట్టలతో వంట మొదలైనవిచేయుచుండుటయు మన దేశములో గొప్పదురాచారములుగా నున్నవి. తడిబట్టను తడవుగా ధరించుటవలన శరీరమునందలి యుష్ణము తగ్గిపోయి పటువిధములయిన వ్యాధులు సంభవించును. పెద్దవారికంటె బిడ్డలకు మంచిబట్టలెక్కువయూవశ్యకము. వారి దేహములు మిక్కిలికోమలములు గనుక శీతోష్ణములనంతగా సహింపలేవు. కాబట్టి పసిబిడ్డల దేహముల యందెప్పుడును మంచిబట్టలుండునట్లు చేయవలెను. మంచిబట్టలనగా పరిశుద్ధమయినవిగాని విలువబట్టలని యర్థముకాదు. శీతకాలమునందు పిల్లలకులోపలనూలుబట్టలుతోడిగి పైనిబొచ్చుబట్టలు వేసి యుంచవలెను మన దేశమునందు బట్టలుతిన్నగాతోడుగకపోవుటచేతనే పసిబిడ్డలకువిరేచనములు మొదలైన పెక్కువ్యాధులును వానిమూలమునమరణములును హెచ్చుగా సంభవించుచున్నవి. పిల్లలకుప్రక్క వేసెడుబట్టలను కప్పెడుబట్టలనుకూడతఱుచుగామార్చిశుచిగానుంచవలెను. ఒక్కపిల్లలవిమాత్రమేకాక పెద్దవాండ్రప్రక్క దుప్పట్లనుకూడ మాసినతోడనేతీసివేసి కొత్తవిమార్చుచుండవలెను. మార్చకమాసినవానినే పెక్కుదినములుంచెడుపక్షమున, వానినంటుకొన్న కాలుష్యములు దేహమునంటుకొని వ్యాధిజనకములగును. తెల్ల బట్టవలన దేహమునకుష్ణమధికముగాసోకదు గనుక, వేసవికాలములో తెల్ల బట్టలుధరించుకొనుటమంచిది. రంగుబట్టల

లోపల వానివలన దేశమునకుష్ణమధికముగాగలుగునుపయిబట్టలకంటె లోపలతోడుగుకొన్న బట్టలనుపలుమాటుమార్చుచుండవలెను. కొందఱు ముఱికిచొక్కాలను లోపలతోడుగుకొని పయినిమంచివానిని వేసికొనుటయు, మాసినదుప్పట్లు మొదలైనవానిని ప్రక్కయడుగున వేయుటయు కలదుకాని యట్టిమాయలవలన నష్టమేకాని లాభమేదియులేదు.

ఇండ్లు—మన దేశోగ్యమునకయి శరీరము నెట్లుపరిశుద్ధముగా నుంచుకొనవలయునో యాప్రకారముగానే మనము వాసముచేసెడు గృహములనుగూడ మిక్కిలిపరిశుద్ధముగానుంచుకొనవలయును. ముందు గాగృహములను తిన్నగాకట్టించుకొనుటయందు శ్రద్ధవహించినంగాని, ఆరోగ్యమునకనుకూలమగునట్లువానినిశుద్ధముగానుంచుకొనుటశక్యము కాదు. ఇండ్లు కట్టుకొనునప్పుడు వానిచుట్టును విడిగా కొంతస్థలమును విడిచిపెట్టి మధ్యభాగమునం దిండ్లుకట్టుకొనుట మంచిది. ఇంటిచుట్టును స్థలమున్నపక్షమున; ఇంటిలోనికి శుద్ధవాయువు నిరాతంకముగా ప్రవేశించుటయేకాక లోపలఁగలిగెడు దుష్టవాయువులన్నియు పూర్ణముగా పయికిపోవుట కవకాశముకలుగును. మధ్యను వట్టిస్థలములేకుండ నిండ్ల నొకదానిమీఁద నొకటి యిటుకుగాఁ గట్టినపక్షమున, మంచిగాలి తిన్నగా లోపలికి రాకయు చెడుగాలి పయికిపోకయు లోపల వసించువారి యారోగ్యమునకు భంగము కలుగును. నదులసమీపమునఁగాని, చెరువులసమీపమునఁగాని, నీరునిలిచియుండెడు గుంటల సమీపమునఁగాని, ఇండ్లెప్పుడునుగట్టక సాధ్యమయినంతవఱకె త్తయిన ప్రదేశములయందే గృహములనుకట్టుచురావలయును. ఎత్తయినచోట్ల కట్టునప్పుడుసహిత మిండ్లనుకట్టెడు భాగమును భూమిఁకంటె రెండు మాడగుగుల యెక్కుచేయుటవలన వర్షాకాలమునందునీరునిలువక నట్టి ఘృనుగోడలును, తేమయెక్కుకపోడిగానుండియారోగ్యప్రదములగును. సాధారణముగా మనవారికివచ్చెడు జ్వరములలో విశేషభాగమిండ్లు

తేమగానుండుటచేతను, చుట్టుపట్లనీరునిలిచెడు పల్లపునేలలుండి యా కలములుకుళ్ళుచుండుటచేతనుకలుగుచుండును. ఇండ్లలోనివసించువారికి గాలివిస్తారముగాఁ గావలిసియుండునుగాన, గోడలను కులుచుగా నుంచక సాధ్యమయినంతవఱకు కెత్తుగా పెట్టించవలెను. వెలుపలిగాలిధారా శముగావచ్చుటకయి నొడ్డియావరణపు గోడలనుమాత్రముపొట్టిగానే యుంచవలెను. లోపలికి కావలిసినంతగాలియును వెలుతురును వచ్చుచుండుటకై వాసముచేయుగృహములకు తగినన్ని ద్వారములనుగవాక్షములను పెట్టవలెను. గాలియు వెలుతురును తిన్నగారానియిటుకసం దులలోసహితముగృహములను గట్టరాదు. మన దేశమునందనేకగృహములలోని గదులు తిన్నగా వెలుతురువచ్చుటకు వీళ్ళు లేనివై పగలు సహితము చాలవఱకు చీకటిగానుండును. అట్టిగదులు వసించుటకుఁ గాని శయించుటకుఁగాని యర్హమయినవికావు. దేహసుఖమునకు గాలివలెనేవెలుతురునుమిక్కిలియావశ్యకమయినదే. వెలుతురుచొరని ప్రదేశమునందు నాటఁబడినమొక్కలు తెల్లపడి బలహీనముగానుండు నట్లేవెలుతురురాని గృహములయందు వసించుజనులును పాలిపోయి బలహీనులయిరోగిఘటయి దేహమనస్సౌఖ్యములుతిన్నగాలేనివారయి యుందురు. వెలుతురు చక్కగావచ్చెడు గదులలో నుంచఁబడెడు రోగులు చీకటిగదులలో నుంచఁబడినవారికంటె శీఘ్రముగా స్వస్థతను బొందుదురు. వెలుతురువలన గాలి శుద్ధతనుబొందును. గదులలోపురుగులు మొదలయినవి చేరవు; గదులలోనుండుగోడలముఱికి మొదలయినవి మనకన్నలకు స్పష్టముగాకనఁబడుటచేతమనమువానినిశుభ్రముచేయుదుము. అంతే కాక వెలుతురువలనమనమనస్సులకు తృప్తిహముకలుగును. కాబట్టి వాసగృహములయందు సదా వెలుతురుప్రవేశించునట్లుచేయవలెను. వాసగృహములయందు శుద్ధవాయువుండుట యావశ్యకమని యిదివఱకే పలుమారుఁ జెప్పఁబడినది. మంచిగాలిచాలినంతయుండుట

కయి యొక్కొక్క మనుష్యునకు పదియడుగులయెత్తుగల గదిలోనలు పదియెనిమిది చదరపుటడుగుల స్థలము కావలసియుండును. గాలిస్వేచ్ఛ గా వచ్చుటకును పోవుటకునుగల మార్గములున్న యెడల తక్కువస్థల మయిననుసరిపోవును. కాబట్టి గదులలో గోడలకెదురుప్రక్కలను పయిగా కిటికీలనుంచవలెను. ఎదురుప్రక్కల గోడలకు గవాక్షములుండుటవలన, ఒకప్రక్కనుండి గాలిలోపలికి వచ్చుచుండుటయు మఱియొక ప్రక్క నుండిపోవుచుండుటయు సంభవించుచుండును. నడికప్పునకు సమీపమున గాని వీలులేనియెడల గోడలకొనలనుగాని సందులుండునట్లు విడుచుట మంచిది. అట్లుండుటవలన మనము శ్వాసము విడిచినచెడుగాలి పయికి లేచి యాసందులలోనుండి వెలుపలికిపోవుచుండును. మనవారు పడకయిండ్లలో పెట్టెలును బియ్యపుబిందెలు మొదలయినవియు పెట్టి గాలిమఱింత తక్కువగునట్లు చేయుదురు. పడక గదులను పెట్టెలు మొదలయినవానితో నింపుట సుఖమునకు భంగకరము. గవాక్షములు లేక పోవుటవలననుగదు లను వస్తువులతో నిండించుటవలననుగాలిచెడిపోవుచుండుటయో గదుల లో పడుండువారికి తెలియదు. క్రొత్తగా పయినుండివచ్చువారికి గుప్పన దుర్గంధముకొట్టి గాలిచెడుచున్నట్లు తెలియవచ్చును. కాబట్టి శుద్ధ వాయువు రాకపోకలుచేయుటకుఁదగిన గవాక్షములు లేని గదులలోనిదిం పఁగూడదు. గవాక్షములు లేని పెద్దగదులకంటె గవాక్షములున్న చిన్న గదులే యెక్కువయారోగ్యప్రదములు. గవాక్షములును ద్వారములును వెలుతురునిమిత్తమునుగాలినిమిత్తమునుఁజేర్చింపబడినను, మనవారనే కులు గవాక్షములను సదామూసియుంచి వానిలో వస్తువులను పెట్టి యుంచుట యీ దేశమునం దొక గొప్పదురాచారమయియున్నది. ఇట్టి గోడలయందు సందులు మొదలయినవియుండినయిక గచ్చుపూతనుగాని బీదలై నయెడల మట్టిపూతనుగానియవశ్యముగాచేయించవలెను. అంతే కాక గోడలను తఱుచుగా తుడిపించుచు సాలెగూండ్లు మొదలయినవి

లేకుండఁ జేయవలెను. సంవత్సరమునకు రెండుపర్యాయములు వెల్లయనఁగా గోడలకు సున్నపునీళ్ళపూత వేయించవలెను. సుద్దనీళ్ళతో వెల్ల వేయించుటవలన నేమియుప్రయోజనములేదు. గోడలకప్పుడప్పుడు నుట్టిపూత పెట్టించవచ్చునుగాని పేడపూతమాత్రమారోగ్యమునకనుకూలమయినదికాదు. దానివలనదుర్గంధంకలిగి శరీరసుఖమునకుచెఱుపు కలుగఁజేయును. నట్టిళ్ళు మొదలయినవి విస్తారముగా నీళ్ళుపోసి ప్రతిదినమునుఅలుకుచుండుటవలనఁగూడ నేల తేమయెక్కి, అందుతిరుగుచుండెడువారికి సుఖహీనత కలుగును. పొగవలనఁగూడశరీరారోగ్యమునకుచెఱుపుసంభవించునుగనుక వంటయిండ్లువాసగృహములకుచేరకప్రత్యేకముగా నుండునట్లుచేసి వానియందు పొగ పయికిపోవుటకై పొగగొట్టములను పెట్టించవలెను. గాలి తేమయెక్కి జబ్బుచేయునుగాన, పడక గదులలోఁగాని తఱుచుగాకూరుచుండు గదులలోఁగాని యెప్పుడునుతడి బట్టల నాఱఁగట్టఁగూడదు. పనికిరాని కాయగూరలను, తినఁగామిగిలిన భోజనపదార్థములను, అరటాకులు మొదలయిన పచ్చియెంగిలాకులను, అరటికాయలు గుమ్మడి కాయలుపనస కాయలు మొదలయిన కాయలును కంద చేమ పెండలము మొదలయిన దుంపలును చెక్కినపై పెచ్చులను ఇండ్లకుసమీపమున పాఱవేయుట మనలో సర్వసాధారణమైయున్నది. ఇట్టిపదార్థములను నివాసగృహములకుసమీపమునఁబాఱవేయుటవలన ఆపదార్థములుకుళ్ళివానినుండినానావిధములైన విషవాయువులుబయలుదేఱి, బహువిధములయిన రోగములను పుట్టించును. కాఁబట్టి పెంటలు మొదలయిన యపరిశుద్ధ పదార్థములను వేనిని గృహములసమీపమున బోయక, ఇండ్లకుసాధ్యమయినంతదూరమునగోతులుత్రవ్వించివానిలో పోయుచురావలెను. మనస్త్రీలు కొన్నియడుగుల దూరమైనను గృహమునుదాటి నడుచుటకుబద్ధకించి వీధిగుమ్మములలోనిలుచుండియేయెంగిలాకులు మొదలయినవానిని వీధిలోవిసరివేసెదధ. పెంటలు మొదలైన

వెప్పటివప్పుడు దూరముగాఁ దీసికొనిపోవుటకు వల్లపడనియెడల వాని నెల్ల నొకకుండలో వేసి మూతవేయుచుతీటికయైనప్పుడు తామయినను దూరముగాఁ గొనిపోయి గోత్రులలో వేయవలెను; లేదా పనికితైలచేత నైనను వేయించవలెను. ఈప్రాంతములయందు సాధారణముగా గృహములమధ్య కుండలుండటయు, వానిలోన్నానములు మొదలయినవిచేయుచుండుటయు, ఆచారముగానున్నది. అట్టికుండలోను ముఱికికాల్వలలోను ముఱికిగాని ముఱికినీరుగాని యెంతమాత్రమును నిలువనీయక వానిని ప్రతిదినమును మంచినీటితో కడుగుచు, ముఱికినీరు మొదలయిన వానిని ఎత్తిదూరముగా పాఱఁబోయించుచురావలెను. ముఱికినీరు మొదలయినవి నిలువయున్న పక్షమున కంపెత్తి దుర్గంధసహితమయిన విష వాయువులుబయలు వెడలి నానావిధములయిన జ్వరాదులను కలిగించును. రాత్రులయందు కుండలోనుండి ముఱికినీటిని గొనిపోయెడు తూము కాల్వలయొక్క ద్వారములను మూసియుంచవలెను. దొడ్లలో మఱుగు పెరళ్ళున్నను, అక్కడకుపోవుటకు పాలుమాలి బిడ్డలను వీధులలోను గుమ్మములముందను రెంటికి కూర్చుండబెట్టెడి మిక్కిలి గొప్పదురాచారము మనస్త్రీలలో విశేషముగానున్నది. అంతేకాక పెద్దవారుసహితము రాత్రివేళ వీధులలో మలబాధకుపోవుదురు. వివేకము గలవారు మహానర్థదాయకమైన యీ చెడ్డయలవాటును తాముమాని వేయుటయే కాక సాధ్యమయినంతవఱ కితరులచేతఁగూడ మాన్పవలెను. మఱుగు పెరళ్లు సాధ్యమయినంతవఱకు దొడ్లలో దూరముగాకట్టించి వానిని ప్రతిదినమును పరిశుభ్రము చేయించుచుండవలెను. గృహసమీపమునందు నీడనిమిత్తమయి చెల్లుండవచ్చునుగాని మంచిగాలి లోపలికివచ్చుటకు ప్రతిబంధము కలుగునట్లు మిక్కిలివిస్తారముగానుండఁగూడదు. చెల్లెత్తుగా పెరిగి గాలిగాని వెలుతురుగానివచ్చుటకడ్డముగానున్న పక్షమున, అడ్డముగానున్న కొమ్మలను చెట్లను కొట్టి వేయుచురావలెను. దొడ్లలో

చికిలింత కసిందమొదలయిన చెట్లు పెరుగకుండ తీసివేయుచుండవలెను. చెట్లనుండి రాలిన ఆకులు మొదలై నవానినూడ్పించి గోతులలోపోయించి కాల్పించుచుండవలెను. ఇండ్లలోఁగాని యిండ్లకు మిక్కిలిసమీపమునఁ గాని పశువులు మేకలు మొదలయినవానినికట్టనియ్యఁగూడదు. ఒక వేళ కట్టతట్టస్థించినయెడల, రొచ్చుకానియ్యక పేడ మొదలై నవానిని వెంటనే తొలఁగించుచు వచ్చుటయేకాక గొడ్లలో పేడ కుప్పలు నిలువ యుండనియ్యను సహితముకూడదు. గోడలకు పిడకలు చఱచుటయు మంచిదికాదు. ఇటువంటివన్నియు సధమపక్ష మింటికి నూలుగజముల కన్న తక్కువ దూరములో నుండఁగూడదు.

దేహపరిశ్రమ విశ్రాంతిలు

దేహపరిశ్రమము—పయిప్రకరణములయందుఁ జెప్పఁబడిననుఖ సాధనములనన్నిటినిమనమనుసరించినను, దేహపరిశ్రమము నొక్కదాని ననాదరముచేసినపక్షమున మనకుచక్కనిశరీరారోగ్యమెన్నటికినికలుగ నేరదు; కాఁబట్టి దృఢగాత్రులయి యారోగ్యమనుభవింపవలెననికోరు వారందఱును దప్పక యేదోయొక విధమున నిత్యమునుశరీరపరిశ్రమమును జేయుచుండవలెను. పనిలేకుండ నొకమూలవ్యర్థముగాపడ వేసియుంచఁ బడినయెడల సంవత్సరములోపల నె చక్రములు మొదలయినవిత్రుప్పపట్టి గడియారములు మొదలయినయంత్రములెట్లుపాడగునోయట్లేమన దేహ యంత్రమును పనిపాటులులేకుండ నిరుపయక్తముగా నుంచినయెడల శీఘ్రకాలములోనే యవయవపటుత్వముచెడిపోయి దుర్బలమయియెం దునకుం బనికిరానిదగును. ఒకమూల పాఱవేయఁబడిన తాళముచెవి త్రుప్పపట్టి చెడిపోవుటయు నిత్యమును వాడుకలోనుం డెడు తాళముచెవి మెఱుఁగెక్కి గట్టిగానుండుటయు నెఱిగినవారికి, పనిచేయనిశరీరములు గుల్లపాటిలావయి దుర్బలములగుననియు పనిచే సెడుశరీరములు గట్టిపడి బలిష్ఠములయియుండుననియు చెప్పవలసినయక్కఱయుండదు. మనలోని ధనికులభార్యలు మొదలయినవారు సాధారణముగా బలహీనురాండ్రై యడిగెడుదూరము వడిగానడిచినను రోజుచు నాయాసపడుచుండుటకు తగినపాటులేకపోవుటయేముఖ్యకారణము. ఏయవయవములకుచక్కగా పనియుండునో యా యవయవములు కండపెరిగి బలిష్ఠములయి పనిచే

యుటకు సమర్థులయియుండును; ఏయవయవములకు చక్కగా పని
 యుండదో యాయవయవములుచిక్కిదుర్బలములై పనిచేయుటకసమర్థ
 ములయియుండును. సుత్తితోనిత్యమును పనిచేయుచుండెడు కంచదులు
 మొదలై నవాండ్రకుడిచేతులుదిట్టముగాకండబలిసి యెట్టికఠినమైనపనిని
 చేయుటకై న నర్థములయియుండుటయు, పనిలేక దేవునికిచేతులుమీదు
 కట్టెడు యోగులు మొదలై నవారికుడిచేతులు శుష్కించిబిట్టుబిగిసికొని
 పోయి యన్నముతినుటకై న నర్థములుకాకుండుటయు, అనేకులు కని
 పెట్టియుండవచ్చును. ఈ హేతువుచేత నేమనమేయవయవమునుగదల్చక
 రాత్రియును పగలును పోతగామ్యులవలె కూరుచున్న పక్షమున, సమస్తా
 వయవపటుత్వమును తప్పిపోయి మనకుతప్పక వ్యాధివచ్చును. కాబట్టి
 సమస్తావయవములకును పనికలుగునట్లుగా మనమునిత్యమును దేహపరి
 శ్రమముచేయుచుండవలయును. భాగ్యవంతులలో వ్యాధులువిశేషముగా
 నుండుటకు కారణమువారికిపనిలేకుండుటయేయనియు, వారిపనిలేమియే
 వారినిమెల్ల మెల్లగాతని వేయుచున్నదనియు, వారిపాలిటికిదీర్ఘములుగా
 కానబడెడిదినములను వారెల్లుగడపవలయునో తెలియకరోగములలో
 గడపెదరనియు, ఒకఘనవైద్యుడు వ్రాసియున్నాడు.

చక్కని దేహపరిశ్రమమువలన శుద్ధరక్తముశరీరమునందలినమ
 స్తావయవములకును వేగముగా ప్రవహించి వారికిబలోత్సాహములను
 సుఖమును కలుగజేయును. అందువలన శ్వాససాధనములునుజీర్ణసాధన
 ములును క్రమముయినసీతీయందుండి సుఖప్రదములగును. నడుచుటపడు
 గెత్తుట మొదలయిన పరిశ్రమమువలన మఱింతవేగముగా శ్వాసమును
 విడుచుచుందుముగనుక శుద్ధవాయువు లోపలికధికముగాపోయి రక్త
 మునుమఱింతఅధికముగాశుద్ధపఱుచును చెమ్మటవిస్తారముగాపట్టి గోపల
 నున్న యసాయకరములయిన కలుషపదార్థములు మఱింతవేగముగా
 పైకివెడలిపోవును. దేహపరిశ్రమములేనివారికి బలప్రదములయినమంచి

పదార్థములను భుజింపవలెనని కొండంతయానక్తియున్నను, తిన్నవస్తువులుతిన్నగా జీర్ణముగాకయు వానిసారమంతయు శరీరమునఁబట్టకయు అవి బలప్రదములుకాకుండును. దేహపరిశ్రమమునకు ప్రాతఃకాలమును సాయంకాలమును మిక్కిలి యనుకూలములైనవి. ఈరెండువేళలలోను ప్రాతఃకాలమునందలి వాయువు మిక్కిలి శుద్ధముగా నుండును గనుక, సాయంకాలమునకంటెనుదయకాలమునందలిదేహపరిశ్రమ మెక్కువ యారోగ్యదాయకముగానుండును. శీతకాలములో ప్రాతఃకాలమునందు మంచధికముగా నుండెడు పక్షిమున నుదయకాలమునందు శరీరపరిశ్రమమునుమాని సాయంకాలమునందే చేయవలెను. దేహపరిశ్రమములనేకవిధములుగానున్నను, వానిలో నెల్లను మంచి గాలిలోవేగముగా నడుచుటయు పరుగెత్తుటయు మిక్కిలి శ్రేష్ఠములయినవి. మంచిగాలిలోనని చెప్పటచేత జనసంఘము విస్తారముగాఁగల పట్టణ వీధులలో నడువక యూరిబయలను పొలములును మనోహరములయిన వృక్షాదులునుగలచోట్లనడువవలెననిమితే తెలిసికోవచ్చును. భోజనముచేయగానేగాని, తిన్నయన్నము జీర్ణమగుచుండఁగాగాని శరీరపరిశ్రమమును జేయక భోజనము చేసినతరువాత సధమముజాముసేపుతాళియే దేహపరిశ్రమమారంభింపవలెను. ప్రాతఃకాలముననడుచుటకు బయలుదేరికముందుకొంచెముపాలనుగాని తేయాకునీళ్ళనుగాని పుచ్చుకొనుట మంచిది. నడుచుటయు పరుగెత్తుటయుఁగాక యీడులాడుట, బరితులాట, తోటలలోత్రవ్వట, సాముచేయుట, గుఱ్ఱముల నెక్కి సవారిచేయుట, మొదలైన పరిశ్రమలను శక్త్యనుసారముగా చేయవచ్చును. ఒకమనుష్యుడధమము ప్రతిదినమును నాలుగుక్రోసులదూరమయినను నడువవలెను. కాని యంతదూరమును నొక్కసారియే నడువవలసిన యావశ్యములేదు. ప్రోద్దుననొకక్రోశము నడిచివచ్చి మరల సాయంకాలమంతదూరము పోయిరావచ్చును. మిక్కిలియలసిపోయినట్టుకనఁబడఁ

గానే నడకనుమాని వేయవలెను. బొత్తిగా దేహపరిశ్రమము లేకపోవుట వలన నెట్లో యట్లే అతిదేహపరిశ్రమమువలనఁగూడపలువిధములయిన చెఱువులుగలుగును. కాబట్టియెల్ల వారునుతమశక్తికితిగినట్లుగాపరిమితమైన దేహపరిశ్రమమునే చేయుచుండవలెను. సాధారణముగానుదయకాలమున నొకగంటసేపును సాయంకాలమున నొకగంటసేపును దినమునకురెండుగంటలకాలము దేహపరిశ్రమముచాలును. దేహపరిశ్రమముచేయువారు మొట్టమొదటనేయొక్కసారిగాక తినములయినవ్యాయామాదులకుపూనక కొంచెముగానారంభించి క్రమక్రమముగాహెచ్చుచేయుచురావలెను. అటుతరువాతసహితమల్పకాలమతికతినమయిన పరిశ్రమమునుజేయక కొంచెమెక్కువసేపు సామాన్య పరిశ్రమమును జేయుచుండుటమిక్కిలిత్తేరుకరము. అట్టిపరిశ్రమమునుసరిగానిత్యమునుజేయుచుండవలయునేకాని కొంతకాలము చేయుచు కొంతకాలము మానుచునుండరాదు. దేహపరిశ్రమముచేత విస్తారముగా చెమ్మట పట్టియున్నప్పుడుదేహముమీఁద చల్లనిగాలిసోకనిచ్చినను వెంటనేస్నానముచేసినను జలుబుచేసిజ్వరాదులుసంభవింపవచ్చును. కాబట్టి చెమ్మటయొడిస తరువాతనే గాలిలోనికిపోవుటగాని స్నానముచేయుటకాని జరపవలసినది. నడుచుట మొదలయినదేహపరిశ్రమములను జేయునప్పుడేవిషయమునుగుఱించియైనఆలోచించుచుమనస్సునకాయాసముకలిగింపకమిత్రులతో మాటాడుచుఁగాని వృత్తిములు మొదలయినవానినిజూచుచుఁగాని యుల్లాసముగానుండవలయును. దేహపరిశ్రమమును జేయునప్పుడుమనస్సును, మనఃపరిశ్రమమును జేయునప్పుడుదేహమును విశ్రాంతిపొందుట యారోగ్యప్రదముగాన, గదులలోఁగూరుచుండి వ్రాయుట చదువుట యాలోచించుట మొదలయిన మనఃపరిశ్రమమును చేయుటచే విసుగు కలిగినప్పుడు వెంటనే యీవలికివచ్చి కొంతసేపుమంచిగాలిలో బయల నిటునటుతిరుగవలెను. ఈప్రకారముగానే కార్యస్థానములయందు పగ

లెల్లను గూడుచుండిపనిచేసి యానూసపడివచ్చినవారు వెంట నేయింటికి వచ్చి యుస్సురని కూలబడక బయలను కొంచెము సేపుశుద్ధవాయువులో తిరిగివచ్చినయెడల, మునుపున్న యానూసమంతయు పోయి దేహము హాయిగా నుండుటయే కాక మంచి యాచరియయి రాత్రిసుఖనిద్రయు కలుగును.

ఇట్టిపరమప్రయోజన కరమయిన దేహపరిశ్రమము జేయక యుపేక్ష చేసినపక్షమున, శరీరమునందు జవన తత్వములు లేక కొవ్వధికమై దేహములు స్థూలములై నిస్సారములును బలహీనములునగును. శరీరము పూర్ణముగా పెరిగిన కాలమునకంటె పెరుగుచున్న కాలములో దేహపరిశ్రమమధికముగా కావలయును. కాబట్టి పెద్ద వారికంటె బాలురధికముగా శరీరపరిశ్రమమును చేయుచురావలెను. బాలురుగాని బాలికలు గాని యుత్సాహముతో గంతులువేయుట పరుగెత్తుట కేకలువేయుట మొదలైనపనులు జరుపుచు నాటలాడుచున్నప్పుడు వృధాగా వారియాటలకు భంగముకలిగించి వారిసంతోషమును చెఱుపరాదు. బాలికలుయ్యాల లూగుటయు వారికిమంచిసాధకమే. దేహమునందలికీళ్ళుకదులునట్లుగా వారాడెడి యేవిధమయిన యాటలను మాన్పక యట్టియాటలయందు వారికుల్లాసమును నుత్సాహమును కలుగునట్లు చేయవలెను. ఈదేశమునందలి విద్యార్థులు సామాన్యముగా తమకాలమునంతను పాఠములను జదువుటయందే వినియోగపఱుచుచు దేహపరిశ్రమము సంతమాత్రమును పాటించక పరీక్షాకాలములయందురోగపడియు గూఢజ్వరమునుబలహీనులయ్యును చెడిపోవుచున్నారు. ఎంతయెక్కువసేపు చదివిన సంతయెక్కువచదువు వచ్చుననుకొనుట భ్రమయే కాని సత్యముకాదు. ఎల్ల కాలమును చదువునందే గడపెడివానికంటె కొంతసేపాటలాడి కొంతసేపు చదువుకొనువానికే యధికవిద్య వచ్చును. కాబట్టి విద్యార్థులు సూర్యాస్తమయ సమయమునందు బంతులాడుట మొదలయిన దేహపరి

శ్రమమును నిత్యమును తప్పక చేయుచుండవలెను. విద్యార్థులకు చదువుట వలన నాయాసము కలిగినప్పుడు వెంటనే లేచి బయలును కొంతసేపు తిరిగివచ్చుటయేవారికి విశ్రాంతిగానుండును. విస్తారముగా తిరుగుటవలన బడలిక కలిగినప్పుడొకచోట కూరుచుండి చదువుటయే విశ్రాంతిగానుండును. చదువునప్పుడు మనస్సునకును సేత్రములకును పనికలిగితక్కినకరచరణాద్యవయవములకు విశ్రాంతికలుగును. నడుచునప్పుడుకరచరణాదులకు పనికలిగి మనస్సునకును సేత్రములకును విశ్రాంతికలుగును. దృఢగాత్రులకు పనికివచ్చెడు పరిశ్రమముబలహీనులకును రోగబాధితులకును పనికిరాదు. అట్టివారు కఠినమయిన దేహపరిశ్రమములేవియు చేయక తేలికయైన పరిశ్రమములను కొంచెముసేపు చేయుచురావలెను. తేలికయైన సాధకముననుహితము వారొక్కసారిగా చేయక నడుమనడుమ కొంచెముసేపగుచువచ్చి యలపుతీర్చుకొను చుండవలెను. మంచిగాలికొఱకు వారు బండ్లలో నెక్కి యూరిబయలును తిరుగవచ్చును.

విశ్రాంతి—మనశరీరమునకు విశ్రాంతి రెండువిధములుగాఁ గలుగును. అందు మొదటిది యొకవిధమయిన పనినిచేయుటవలనబడలిక కలిగినప్పుడాపనిని విడిచిపెట్టి మఱియొకవిధమయిన పనినిగాని యాటనుగాని చేయుట. చాలసేపు కూరుచుండి చదువుటవలన నాయాసముకలిగినప్పుడు కొంచెముసేపు లేచి తిరిగివచ్చుట విశ్రాంతిగానుండుననియు, చాలదూరము నడిచివచ్చుటవలన నాయాసముకలిగినప్పుడు కొంచెముసేపు కూరుచుండి చదువుట విశ్రాంతిగానుండుననియు, ఈవఱకొకచోటఁ జెప్పఁబడినది. ఒకపనినిచేయునప్పుడు శ్రమపడుచుండిన యవయవములు వేఱొక పనినిచేయునప్పుడు విశ్రాంతిపొందును గనుక ఇది యొకవిధమయిన విశ్రాంతియేయైనను పూర్ణమయిన విశ్రాంతిమాత్రము కానేరదు. ఇటువంటి విశ్రాంతివలనను వేడుకలవలనను మనకు కొంత సుఖము కలిగినను, మనకు పూర్ణమయిన యలసటగలిగి మనమనస్సు

గాని శరీరముగాని యేపనిని చేయుటకును నేవేడుకననుభవించుటకును సమర్థముగాక సంపూర్ణ విశ్రాంతిని పొందనపేక్షించెడి కాలమొకటి ప్రతిదినమునుండునని యనుభవముచేత నెల్ల వారికిని దెలియును. ఆ సంపూర్ణవిశ్రాంతికే నిద్రయనిపేరు. అదిమనప్రయత్నమక్కఱలేకయే దేవదూతవలె తనంతనేవచ్చి, పనిచేసియలసిన యవయవములనుమరల బలపఱిచి, సుఖమును పుష్టిని కలిగించి, మరల మనలను పనిచేయుట కర్హులనుగాఁజేసి మనలను విడిచిపోవును. అదియెట్లువచ్చునో, ఎట్లుపని చేయునో, శాస్త్రవేత్తలకు సహితము పూర్ణముగా తెలియదు. నిద్ర లేక మనముచిర కాలము జీవింపనేరము. మనమేపనిచేసిననుదానివలన మన దేహము రోగింతయలుగుదలకలుగుచుండును. ఆయలుగుదలవలన పోయినపదార్థములకు మాటుగాఁ గొత్త పదార్థములువచ్చిచేరియవ యవములు మరల పూర్తిపడుచువచ్చినంగానియవయవ పటుత్వమును స్వకృత్యమును నిర్వహించుటకు సామర్థ్యమునుగలుగవు. పగలుచేసెడు పనులవలనఁగలిగెడునష్టము రాత్రులు నిద్రలో పూర్తియగుచుండును. పగల్లెను జనులుతోడుకొనుటవలన నూతిలోనుండి తగ్గిపోయిననీరు రాత్రిపూర్తియగుచు వచ్చునట్లే పగలు పనివలన శరీరములోఁగలిగెడు లోపములునురాత్రిపూర్తి యగుచుండునుగాన, రాత్రివేళతగినంతసేపు నిద్రపోవుట మనదేహారోగ్యమున కత్యంతావశ్యకము. పగలు పనిచేయుట కనుకూలముగా వెలుతురుండుటయు రాత్రిపనిచేయుటకు ప్రతి కూలముగాను విశ్రాంతికనుకూలముగాను చీకటియుండుటయుచూడఁ గా, మనముపగలుపనిచేసి రాత్రివిశ్రాంతిననుభవింపవలయుటయీశ్వ రోద్దేశమని స్పష్టపడుచున్నది. అయినను కొందఱు పూర్వబుద్ధిమంతులు పగల్లెను నిద్రపోయి రాత్రులు పనిచేయుచున్నారు. అదిమంచిపద్ధతి కాదు. పగలు పదిగంటలసేపు నిద్రపోయినను, అదిరాత్రిరెండుగంటల కాలము పోయెడునిద్రతో సమానముకాదు. రాత్రి నిద్రపోవునప్పుడు

విస్తారముగా చెమ్మటపట్టి దానిమూలమునశరీరములోనికాలువ్యములు పోయెడు లాభములు మొదలయినవి పగటినిద్రయందుండవు. కాబట్టి రాత్రినిద్రతోసమానమయిన యమూల్యలాభము మనకుమఱియొకటి దొరకదు. అందుచే నెల్ల వాడును రాత్రివేళయై క్తకాలములోతగినంత నిద్రను పొందుచుండుటకయి సమస్తప్రయత్నములు చేయవలెను.

మనయారోగ్యమున కనివార్యముగాఁ గానలసిన నిద్రకుశత్రువులయిన ప్రతిబంధములురెండువిధములయినవిగానున్నవి. అందు మొదటివి మనకు నిద్రరాకుండఁ జేయునవి; రెండవవి పట్టిననిద్రకుభంగమునుకలిగించునవి. ఈద్వివిధములయిన ప్రతిబంధములకును మనము తగిన ప్రతిక్రియలనాలోచించుచుండవలెను. చిన్నవాండ్రకు పరుండిపరుండఁగానే గాఢముగా నిద్రపట్టినను, పెద్దవాండ్రకు నేకులకు పగలెంతపనిచేసి యలసినను రాత్రి పడకచేరినతరువాత నెంత సేపటికిని నిద్రపట్టదు. నిద్రపట్టకుండుటకుఁగలకారణములలో నొకటి పరుండఁబోవునప్పుడు దేనివిషయమయినను నాలోచించుచుండుట. మనకేదయిన కష్టము సంభవించి దానివిషయమయి యాలోచించునప్పుడుమాత్రమే కాకసంతోషకార్యవిషయమయి యాలోచించునప్పుడుకూడనిద్రపట్టదు. కాబట్టిపరుండఁబోవునప్పుడు దేనివిషయమునను నాలోచింపకుండవలెను. కొందఱు మంచిపుస్తకము దొరకినప్పుడుదానినంతను శీఘ్రముగాముగింప వలెనని చదువుచుండియు, ముగించినతరువాత దానిలోని విషయములనుగూర్చి యాలోచించుచుండియు, రాత్రులు నిద్రను చెడఁగొట్టుకొందురు. అటు తరువాత నిద్రపోవలెనన్నను వారికిపట్టదు. అటువంటిసనుయములందు కొంచెము సేపావలికిపోయి యుగంటసేపు గాలిలోతిరిగివచ్చి మరల పరున్నచో సామాన్యముగా నిద్రపట్టును. బయలపోయితిరుగుటకువీలు పడనియెడల రుచితేనిపుస్తకము నొకదానిని ముందుపెట్టుకొని చదువ నారంభించినచో సాధారణముగా కొంచెము సేపునకు నిద్రపట్టును.

ఇట్లు దేనివల్లను నిద్రపట్టక మనస్సునకారాటము విస్తారముగా నున్న పక్షమునమంచముమీఁదపడుండిదానివిషయమే యాలోచించుచుండక వెంటనే లేచివచ్చి వ్రాసికొనుట మొదలయిన పనులుచేయ నారంభించి మఱునాఁడుపగలునిద్రపోకుండు రేనినాటిరాత్రిగాఢమయిన నిద్రపట్టును. నిద్రకు భంగముకలుగునట్లుగా విచారములకెప్పుడును మనస్సున నెడ మియ్యఁగూడదు. మన కేకార్యమువిషయమైనను విచారముకలిగినప్పుడు దానినిచక్క పెట్టుటకయి చేతనయినంతప్రయత్నముచేయవలెను, అప్పు టికిని సాధ్యముకాక కార్యము చక్కపడనిపక్షమున, ఇంక దానివిషయమైన యాలోచనను మానుకొనవలయు నేకాని దానినిగుఱించియేనదా విచారించుచు బెంగపెట్టుకొని మనస్సునకును దేహమునకునుసుఖహీనత తెచ్చుకొనరాదు. నిద్రపట్టకపోవుటకు మఱియొక కారణము చేయవలసినదానికంటె నెక్కువపనిచేయుచు నతికష్టపడుట అతికష్టమువలన నిద్రపట్టనిపక్షమున మఱునాఁడు విస్తారముగా పనిచేయక యాయాసము తగ్గునట్లుగా తక్కువపనిచేసి నిద్రపట్టించుకొనవలెను.

నిద్రాభంగముకూడన నేకవిధములచేతఁగలుగును. రాత్రియతి విస్తారముగా భుజించుట నిద్రాభంగమున కొక కారణమయి యున్నది. మితిమీరితిభుజించిపడుకొన్న పక్షమునమంచినిద్రపట్టక రాత్రియంతయు పీడకలలువచ్చుచుండును. బలమైనయాహారమునుజీర్ణింపఁజేయుటకయి జీర్ణాశయమతికష్టపడుచున్నప్పుడు మేదస్సునకు విశ్రాంతి కలుగ నేరదు. కాబట్టి రాత్రులయందు కొంచెము అఘువుగా భోజనముచేసి, భోజనమయినతరువాత రెండుగంటలసేపువఱకునునిద్రపోవకతరువాత సేపాన్ను చేరవలెను. రాత్రులు భోజనసమయమునందు సులభముగా జీర్ణము కానిపదార్థములను వేనినితినఁగూడదు. కలతనిద్రకింకొక కారణముమన పడకగడులుగుచిగానుండకపోవుట. మన చెమట చేతతడిసిమాసిప్రక్క

దుష్పట్ల నెప్పటివానినప్పుడు తీసియుతికిన కొత్తదుష్పట్లను వేయుచుండవలెను. కప్పకొ నెడుబట్టలనుకూడ తఱుచుగా గాలిపాటఁజెట్టిశుభ్రము చేయుచుండవలెను. పగలెల్లను మనపడక గదులతలుపులనుగవాక్షములను తెఱచియుంచి మంచిగాలి లోపలికివచ్చునట్లు చేయవలెను. పగలు మాత్రమేకాక రాత్రులు పరున్నప్పుడుకూడ పడక గదులోనికి తగినంత మంచిగాలి వచ్చునట్లు చేయవలెను. శుద్ధవాయువుతగినంత ప్రవేశింపని యిరుకు గదులలోపరుండుట ఆరోగ్యమునకు భంగము కలుగఁ జేయును. కాబట్టి రాత్రులయందు సహితము గాలి ధారాళముగా సంచారము చేయునట్లుగా పడక గదుల గవాక్షములు తెఱచియుంచవలెను. ఐనను గాలి కెదురుగా పరుండినిద్రపోఁగూడదు. చలిగాలినిద్రించెడువారి దేహములమీఁదకొట్టుచుండుడుపక్షమున, దేహములోని వేడితగ్గిపోయివ్యాధు లాశ్రయించును. వేసవికాలములో మాత్రము బయలను గాలిసోఁకునట్లుగా పరుండవచ్చునుగాని, అప్పుడుసహితము మంచముమొదలయినవి మీఁదపడిజ్వరాదులురాకుండునట్లుగా పయినికప్పున్నచోట్ల నేతయనింపవలెను. విషవాయువులు భూమికి సమీపముగా నుండునుగాన వట్టి నేలనుపరుండక సాధ్యమయినంతవఱకు మంచములమీఁదనే పరుండుచుండవలెను. మంచములులేనప్పుడైనను కటికి నేలనుచూపలమీఁదనుపరుండుటకంటె పరువులమీఁదపరుండుట శ్రేయస్కరము. నేల తేమగానుండనప్పుడంతహానికలుగకపోయినను, నేలమీఁదపరుండుచువచ్చినయెడల సాధారణముగా దేహములకునొప్పులును వాతజ్వరములును గలుగును. అంతేకాక క్రోందపరుండుటవలన రాత్రులయందాహారార్థము సంచరించెడుపాములుమొదలయిన వానివలనియపద్రవముకూడఁగలుగవచ్చును భూమి తేమగానుండి పరువులుమొదలయినవిలభింపనియెడల వట్టిగడ్డినిగాని యెండాకులనుగాని వేసికొని దానిమీఁద పరుండవలెను. పగలు సకలముగా పనిచేయుటవలననుతగినంత దేహపరిశ్రమమును జేయుటవల

నను పగటిపూటనిద్రింపకుండుటవలనను రాత్రులు మంచినిద్రపట్టును. రాత్రితోమ్మిది పది గంటలకు లోపలనె నిద్రపోయి తెల్లవాఱుజామున తప్పకనిద్రలేవలయును. సూర్యోదయ మయినతరువాత నెప్పుడునిద్ర పోఁగూడదు. రాత్రి పండ్లెండుగంటలకులోపల పోయెడునిద్ర మిక్కిలి యురోగ్యప్రదమయినది. వయస్సును దేహస్థితినిలనుసరించి నిద్రపో వలసిన కాలముయొక్క పరిమితవ్యత్యాసపడియుండును. కృషి మొదలైన కఠినములయిన పనులు చేయువారికిఁ గొంతయధికనిద్ర కావలసియుండును. అయినను మంచియూరోగ్యదశలోనున్న పెద్దవాండ్రకు దినమునకాతేడు గంటలనిద్రచాలియుండును. శరీరకష్టపడువారికివలె నేచదువు మొదలైన మనఃకష్టమును పొందువారికిని నిద్రపెచ్చుగా నేయుండవలయును. శరీర పరిశ్రమమునకంటె మనఃపరిశ్రమ మేయధికాయాసముకలుగఁజేయును. కాఁబట్టి, అతిమనఃక్లేశమునుపొందినిద్ర చెడఁగొట్టుకొనక యట్టివారుమితముగా పనిచేసి తగినయూరోగ్యమును నిద్రయు కలుగునట్లు చేసికొనవలెను. శిశువుల కధికనిద్రకావలసియుండును గనుక వారు పగటిపూట సహితము నిద్రపోవచ్చును. ఆతేడుసంవత్సరముల ప్రాయము వచ్చు వఱకును బిడ్డలు దినమునకు పండ్లెండుగంటలసేపు నిద్రపోవలెను. అటు తరువాత పదియాఱుసంవత్సరములు వచ్చువఱకునుదినమునకుతోమ్మిది పదిగంటలసేపు నిద్రపోవలెను. శరీర స్థితియొక్క తారతమ్యమునుబట్టి నిద్రయొక్క పరిమాణములోఁగూడ తారతమ్యము లుండవలసినను, మొత్తముమీఁద పెద్దవాండ్రురాత్రిపదిగంటలకుపడుండి తెల్ల వారుజామున నయినగంటలకునిద్రలేచుటకు ప్రయత్నింపవలెను. రాత్రిపరున్నప్పుడు మొగముమీఁద బట్టకప్పుకొనరాదు. ఒకానొకప్పుడు వేడుకనయముల యందాటపాటలతో రాత్రిమిక్కిలి ప్రొద్దుపోయిన దాక గడపినను, యూరోగ్యముగోరువారెవ్వరును రాత్రివిస్తారముసేపు మేలుకొననలవాటు చేయఁగూడదు. పనిపాలులులేక కాలమునువ్యర్థముగా గడపెడు భాగ్య

వంశులు విస్తారకాలము మంచములమీఁద పరుండియున్నను కష్టపడు
వారికివలె వారికిసుఖనిద్రకలుగదుగాన ధనికులై ననుబీడ్చునను, సేవకు
లున్నను లేకపోయిననుగూడ నెల్ల వారునుతగినంత దేహపరిశ్రమమును
జేసి సుఖనిద్రకలిగించుకొనుటకును దానివలన సారోగ్యమునుపొందుట
కును దానివలన మంచికార్యములు చేయసమర్థులు కాగలుగుటకును
శక్తివంచనలేక ప్రయత్నము చేయవలెను.

సంపూర్ణము.

